



NOVICE

Glasilo krajevne skupnosti Kog



*Lepe in doživete božične praznike
ter srečno in zadovoljno leto 2013*

**KRAJEVNA SKUPNOST
KOG**

**TURISTIČNO in KULTURNO
DRUŠTVO KOG**



V A B I T A

na

SPOMINSKI DAN KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG

**v četrtek 27. decembra 2012 ob 18.30 uri
v dvorani na Kogu**

Program:

- položitev vencev
- slavnostni nagovor
- podelitev priznanj KS Kog za leto 2012
- kulturni program:

Pričakujemo vas na Kogu!

Predsednik sveta KS Kog

Ljdravko Alebec l.r.

PRIZNANJA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Svet Krajevne skupnosti Kog se je odločil, da se od leta 2012 naprej podeljujejo priznanja krajevne skupnosti najzaslužnejšim posameznikom, društvom, organizacijam... za pomemben prispevek pri razvoju in organiziranju dela v krajevni skupnosti.

Na podlagi Pravilnika o priznanjih KS Kog, je bil izveden razpis za predlaganje posameznikov, društev in organizacija za priznanja. Na podlagi prispelih predlogov, se je svet KS Kog odločil, da za leto 2012 prejmeta priznanji:

- Stanko Čurin – naziv častni krajan Krajevne skupnosti Kog**
in
- PGD Vitan Kog – plaketo Krajevne skupnosti Kog**

Priznanji bosta podeljeni ob proslavi na spominski dan 27.12.2012.



Novoletno Voščilo

*Vsem krajankam in krajanom, ter vsem ki prebirate Kogovske novice, želim,
v imenu sveta KS Kog in v svojem imenu,
lepe praznike ter uspešno, zadovoljno in zdravo leto 2013*

*Predsednik sveta KS Kog
Ldravko Alebec*

NOVICE ZOPET V VAŠIH DOMOVIH

Spoštovani(e) krajan in krajanke Koga!

Po skoraj dveletnem premoru v vaše domove ponovno prihajajo kogovske Novice, glasilo krajevne skupnosti, ki je prvič zagledalo luč sveta že davnega leta 1978 v prejšnjem stoletju.

Različno usodo so Novice doživljale. Včasih so izhajale večkrat letno, včasih samo enkrat na leto je pa nesporno, da smo jih pogrešali, še predvsem tiste, ki so običajno izšle pred prazničnimi dnevi proti koncu leta.

Pred kratkim je svet krajevne skupnosti imenoval novi uredniški odbor, ki mu je bilo naloženo, da morajo biti Novice natisnjene še to leto. V začetku je ta naloga izgledala kot misija nemogoče, saj smo imeli na razpolago samo nekaj dni za pripravo te številke. Tudi s tiskarnami je križ v teh decembrskih dneh, saj vsi raje tiskajo koledarje, rokovnike in druge, bolj potrošne reči, ki jim prinašajo več denarja.

Člani uredniškega odbora smo se dela lotili z veliko mero zanosa in veselja in upamo, da nam je uspelo, zahvaljujemo pa se tudi Aleksandru Kelneriču, ki nam je prislulnil in kljub obilici dela pravočasno natisnil Novice. Ob tem naj poudarimo tudi to, da nekateri prispevki govorijo o letu 2011, razlog je seveda v tem, da so zadnje Novice izšle v decembru 2010.

V novem uredniškem odboru smo: Anita Kelemina, Julija Čurin, Irena Lukman, Andrej Pokrivač, Jernej Bratuša in Tonček Luskovič.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili za trud dosedanjemu uredniškemu odboru, ki je več let krmaril barko med različnimi težavami, ki se pojavljajo z izdajanjem glasila krajevne skupnosti. Seveda je bil največkrat problem denar, potrebno pa je bilo tudi najti pravišnje mero ravnotežja med tem, kaj bi naj v resnico predstavljal časopis krajevne skupnosti in nevarnostjo, da bi postal kaj drugega.

Po dogovoru z vodstvom krajevne skupnosti bi naj Novice izhajale vsake tri mesece, torej 4 krat na leto. Prvo naše srečanje je pokazalo, da nam volje in idej za to, da bi takšno nalogo zmogli, ne manjka. Upamo, da nam boste pri tem pomagali in tudi vi kaj napisali ali nam predlagali, kako bi naj Novice izgledale. Veseli bomo vsakega vašega prispevka, saj je to glasilo vseh nas, ki živimo v KS Kog.

Pri tem pa vas prosimo in pozivamo h korektnosti vaših zapisov, ki so lahko tudi kritični do pojavov, dogajanj in ravnanj posameznikov, društev ali institucij, ne smejo pa biti žaljivi.

Vsi člani uredniškega odbora smo se strinjali, da žaljivih prispevkov, ki pomenijo osebno diskreditacijo in obračunavanje s posamezniki ali skupinami ne bomo objavljali.

Novice bodo poročale o dogajanju v krajevni skupnosti, uvedli bomo nekatere stalne rubrike in pritegnili tudi pisce od drugod, če so karkoli in kdajkoli pisali o Kogu in naših ljudeh.

Naj bo tokrat dovolj. V aprilski številki vam bomo podrobneje predstavili naše zamisli in posodobljeni koncept našega glasila.

Vaše prispevke nam lahko pošiljate na elektronski naslov: novice.kog@gmail.com ali pa jih v pisni obliki oddate na sedežu krajevne skupnosti, oziroma kateremu koli članu uredniškega odbora.

Seveda se spodobi, da vsem vam izrečemo tudi najlepše želje in čestitke za bližajoče se praznike in novo leto. Ob takšnih trenutkih izrekamo najrazličnejše želje in zahvale, bolj ali manj dobre in iskrene.

Mnogim se želje in zahvale zdijo kar nekam oguljene, kot mnogo besed, ki so samo gola vljudnost, na katero se pozabi že za prvim ovinkom.

Nemara je tudi naša sposobnost, da bi v takšnih trenutkih položili srce na dlan, še zmeraj zavita v plenice nezrelosti, škodoželjnosti, zavisti ali sramežljivosti.

Pa vendar dobre želje ne morejo škoditi, še posebej ne, če so stvarne in skromne. In takšne so tudi naše.

Zato vam ob koncu leta, za božične, državne in novoletne praznike želimo veliko dobrega. In ko boste čez nekaj dni vstali v novo leto si le recite: Svet je lep, ker jaz tako mislim in tako tudi gledam nanj.

Ne prepustite se »usodnemu« toku življenja, ampak naredite vse, kar je v vaši moči za lepšo osebno in skupno prihodnost.

To misel ponesite svojim dragim, svojim prijateljem in sodelavcem!

Srečno in boljše leto 2013 vam voščimo!

Za uredniški odbor:

Tonček Luskovič



PREGLED DELA V KRAJEVNI SKUPNOSTI KOG V LETU 2011

Skupaj s člani sveta KS, županom, podžupanom, občinsko upravo nam v letu 2011 ni uspelo uresničiti vseh zastavljenih ciljev, uspeli pa smo:

- izvesti obnovo sanitarij v mrliški vežici
- asfaltirati javne poti: Jastrebcji (Gjura), Vitan (Klajnčar), Vodranci (Petek),
- postaviti avtobusno postajališče na Vitanu,
- redno smo vzdrževali javne poti: odtok, grederiranje, jarke in gramoziranje,
- odpravljali škodo po neurju na javnih poteh
- opravili zoženje trikotnika na Klumpi,
- obnoviti propust pri Veselku,
- Izvesti sanacijo mostu Lačaves,
- skupaj z Športnim društvom smo zgradili nadstrešnico na igrišču,
- nabavili pesek za odbojko na mivki

Na sejah sveta smo obravnavali še vsa druga vprašanja povezana z delovanjem sveta in problematiko na področju Krajevne skupnosti.

Med drugim je eden večjih programov obnova Košarkine, ki smo ga predlagali in je že v izdelavi projektna dokumentacija.

Na žalost zaradi problemov pri pridobivanju sredstev ni prišlo do izgradnje pločnika proti Čurinu, kar pa je pa v razvojnem programu Občine Ormož za leto 2012.

Poraba sredstev za vzdrževanje pokopališča v letu 2011:

zap. št.	namen	vrednost
1.	čistilni material in storitve	149,01
2.	drugi splošni material in storitve	383,00
3.	električna energija	265,81
4.	voda in komunalne storitve	163,00
5.	odvoz smeti	1.558,00
6.	tekoče vzdrževanje vežice in pokopališča	5.303,00
	SKUPAJ	7.821,82

Poraba sredstev za investicijska vzdrževanja v letu 2011:

zap. št	namen	vrednost
1.	obnova sanitarij v mrliški vežici	2.502,00
2.	nabava mivke za odbojko na mivki	807,02
3.	vzdrževanje centra Koga	466,00
4.	zoženje in obnova trikotnika na Klumpi	1.739,70
5.	nabava stolov za sejno sobo in zamenjava luči v domu kult.	441,09
6.	sanacija mostu Lačaves	384,00
7	sanacija propusta na javni poti pri Veselku - delno	129,19
	SKUPJ	6.769,00

PREGLED DELA KS KOG V LETU 2012

Svet KS Kog se je sestajal na rednih in izrednih sejah na katerih smo obravnavali:

- sprejem zaključnega računa KS Kog za leto 2011,
- sprejem programa vzdrževanja javnih poti in programa zimske službe ter izbori izvajalca. Za leto 2012 je to Rajko Bukovec,
- sklenitev pogodbe za vzdrževanje pokopališča in objektov KS z Dušanom Prapotnikom
- sprejem Pravilnika o priznanjih Krajevne skupnosti Kog,
- sprejem rebalansa finančnega načrta za leto 2013 in proračuna KS Kog za leti 2013/14
- predlog proračuna Občine Ormož za leti 2012/13,
- sprejem programa investicijskega vlaganja KS Kog za leti 2013/14, ki predvideva vlaganja v vzdrževanje vežice, javnih poti, prostorov KS in nabavo in vzdrževanje opreme za »Košarkino«,
- druge sprotne zadeve, ki so v pristojnosti KS.

Kljub prizadevanju, da bi v letu 2012 uresničili planirane cilje, nam ni uspelo izpeljati

- modernizacije javne poti v Lačavesi, mimo Kos-a,
- popravila ceste Vodranski vrh,
- modernizacija ceste od Koga proti Čurinu s pločnikom.

Za navedene investicije je bila odgovorna Občina Ormož.

Izvedena pa je bila preplastitev lokalne ceste Godeninci – Vodranci.

Izvedeno je bilo tudi naslednje:

- zaključila se je ureditev sanitarij v vežici,
- obnova fasade na dvorani in ureditev dovoza za dvorano,
- dokončanje ceste Jastrebcji; ureditev brežine in postavitev kanalet s finančnim in delovnim sodelovanjem krajanov ob cesti,
- ureditev bankine na Gomili,
- sanacija polomljenega drevja po snegu,
- tekoče vzdrževanje javnih poti, košnja, odstranitev vejevja, gramoziranje in grediranje,
- izkopi jarkov in druga manjša dela,
- redno se je vzdrževalo pokopališče,
- tudi širša okolica KS in prostori so bili ustrezno vzdrževani.

Nekaj časa smo imeli zaposlena dva delavca preko družbeno koristnega dela, ki sta opravljala manjša vzdrževalna dela pri mrliški vežici in čiščenje ob javnih poteh.

Vsem, ki ste kakor koli pomagali pri urejanju in svetovanju za lepši in prijaznejši Kog se v svojem imenu sveta najlepše zahvaljujem in želim še več pobud in pomoči pri vodenju urejanju in razvoju našega kraja.

Predsednik sveta KS Kog:

Zdravko Alebec

KAJ SE DOGAJA S »KOŠARKINO« HIŠO?

Končno se je začela odvijati sanacija Košarkine hiše in vidni so prvi rezultati, za kar se imamo zahvaliti županu in občinskemu svetu, ker so prisluhnili našim željam in zamislim in seveda projektantu za primerno ohranitev zaščitene zgradbe.



Pred nami Kogovčani je pomembna naloga, da v obnovljeni »Košarkini« hiši pripravimo program takšnih dejavnosti, ki so primerne za takšen objekt, in ki bodo seveda prinašale ekonomske učinke.

Obnova »Košarkine hiše« je predvidena v 4 fazah:

1. Obnova gospodarskega dela ,ki je v zaključni fazi

- v prvih dveh prostorih bo prostor za pripravo in prodajo KOGOVSKE KOŠARICE
- v tretjem prostoru je prostor za prešo in vse drugo za kar se bomo odločili



2. V tej fazi je predvideno:

- obnova kleti za kogovske vinogradnike (razstavni, degustacijski ter prodajni prosto)
- izvedba sanitarij
- prostor za žganjekuho
- obnova ostrešja in fasade

3. Faza je obnova pritličja

- kuhinja s pečjo za peko kruha in drugo
- prostor za izobraževanje, degustacije idr.

4. Faza predvideva pripravljanje muzejskih in izobraževalnih dejavnosti ter dokončna ureditev prostorov za te namene

KAJ V VODSTVU KRAJEVNE SKUPNOSTI PRIČAKUJEMO OD KRAJANOV ?

- ideje za oživitev Košarkine hiše
- predmete za opremo (mizo,omare, regal, prešo, krušno peč, žganjekuho,idr.), kar je kdo pripravljen darovati za opremo zgradbe, muzeja, in notranjih prostorov.
(predmeti bodo ustrezno označeni z darovalcem)
- predmete, fotografije, zgodbe povezane s Košarkino hišo
- zainteresirane Kogovčane, ki so pripravljeni s svojimi pridelki, izdelki polniti

Kogo vsko košarico (rabili bi informativne količine po mesecih in seveda, kaj bi želeli ponuditi v košarico.

Vse, kar bi lahko prispevalo k oživitvi Košarkine hiše, pri razvoju Koga in seveda pri lastnem razvoju nam sporočite na spletni naslov: ks.kog@siol.net ali pisne predloge prinesete v nabiralnik ali jih oddate v KS (ob ponedeljkih in četrtkih.)

Predsednik KS Kog

Ljdravko Alebec

ANTONOVANJE IN 3. ČURKARIADA LETA 2012

Kogovčani smo v leto 2012 vstopili s prireditvami, ki jih je društvo »Antonovanje« pripravilo v januarju v čast farnega patrona in zavetnika Sv. Antona.

Številne prireditve so se vrstile vse od 7. januarja dalje in se zaključile dva tedna pozneje.

Prvo januarsko soboto so prišli na svoj račun ljubitelji čurk in vina, ko je bila izvedena prva pokušnja čurk¹ z vini, ob programu, ki ga je pripravilo folklorno društvo Pozvačin iz Bistrice. Po končanem ocenjevanju in pokušini čurk je sledil šaljivi Antonov kviz.

Ocenjevanje in degustacijo čurk je organiziralo Društvo rejcev prašičev Ormož. Tričlanski strokovni komisiji je predsedovala Lea Gašperlin z ljubljanske Biotehnične fakultete.



Ocenili so 22 vzorcev čurk, od tega 14 črnih, šest sivih in dve beli.

Najvišje ocene med črnimi čurkami sta dosegla Franc in Olga Ozmec iz Cvetkovcev ter Franc Bolcar z Dobrave pri Ormožu.

V kategoriji sivih čurk sta se spet najboljše izkazala Ozmečeva, odlične pa so tudi bile sive čurke Franca Kolariča iz Obreža.

Med belimi čurkami so bile najboljše tiste, ki so jih pripravili na kmetiji Luci Kelemina, dobre pa so bile tudi čurke Mirana Horvata Medveda.

Po oceni strokovne komisije, ki jo je predstavila Hinka Hržič so na tem ocenjevanju boljšo kvaliteto dosegle bele in sive čurke, samo za odtenek slabšo pa črne

Prireditve so se nato nadaljevale naslednji petek, ko je bila odprta razstava risb in fotografij na temo reje prašičev v Prlekiji.

Društvo upokojencev Zarja Kog je organiziralo tekmovanje v visečem kegljanju.

Pisano »Antonovo« nedeljsko dopoldne so začeli člani kluba starodobnikov Steyr s Koga, sledila je maša z žeganjem, nastop folklornih skupin in za konec dneva še licitacija mesnih dobrot. V telovadnici se je v tem času odvijal nogometni turnir.

¹**Čurke** : na območju Koga in večjega dela ormoškega območja z izrazom čurka poimenujemo kašnate klobase. Osnovni nadev pri vseh čurkah je kaša. Pri belih je to prosena kaša, z dodatkom cimeta in sladkorja. Siva čurka ima za nadev praviloma ajdovo kašo ali ješprenj, lahko z nekoliko dodanega riža in prosene kaše. Osnova za črno čurko je seveda ajdova kaša ali ješprenj, riž, meso glavine, pljuča, prepražena črevesna mast, lahko pa tudi ocvirki in seveda kri. Recepti se seveda od območja do območja in od gospodarja do gospodarja razlikujejo.



Pomemben poudarek letošnjemu Antonovanju s čurkariado je prispevala tudi okrogla miza o problematiki prašičerejske proizvodnje v naši državi.

Vabljeni na Antonovanje 2013

Tudi v prihajajočem januarju 2013, pripravlja Društvo Antonovanje na Kogu, v sodelovanju z Združenjem rejcev prašičev Ormož, Steyr klubom Kog, DU Larja Kog in ID Kog, niz prireditelj, ki se bodo odvijale od dvanajstega do šestindvajsetega januarja.

Z dogodki, ki se bodo v tem času izvrstili, želimo med drugim prispevati k povečanju prepoznavnosti našega kraja, k ohranjanju in promociji naše kulinarike, ohranjanju obstoječe romarske poti in dogodkov ob prazniku sv. Antona ter promociji reje prašičev v Prlekiji.

PROGRAM PRIREDITEV ANTONOVANJE 2013

Sobota, 12. januar 2013 - ob 10.0 : » Čurke in vino«

Degustatorji bodo ocenjevali, katero vino kogovskih vinogradnikov se najbolj ujema z belo, sivo ali črno čurko. Rezultati bodo predstavljeni na Čurkarijadi naslednjo soboto.

Četrtek, 17. januar 2013 - ob 9.00 - Tradicionalno Antonovo kegljanje

Petek, 18. januar 2013 - ob 17.00 - Otvoritev razstave risb in fotografij na temo Reja prašičev v Prlekiji in Medžimurju – po otvoritvi razstave bo Predstavitev dokumentarnega filma Sandija Kelneriča: Himalaja od blizu

Sobota, 19. januar 2013 - ob 11.00 - Srečanje starodobnikov

- **ob 14.00** - Čurkarijada s pokušino ocenjenih čurk, Ponovoletnim srečanjem različnih »kronanih glav« in predstavitev Čurkavodiča

- **ob 18.30** - Tradicionalni Antonov koncert, na katerem se bo predstavil Mešani pevski zbor Kapljica iz Ormoža, ki ga vodi Darja Žganec-Horvat.

Nedelja, 20. januar 2013 - ob 9.00 - zbiranje starodobnikov kluba Steyr

- **ob 10.00** - Slovesna sv. maša z Antonovim žegnanjem po maši sledi folklorni program, Antonova licitacija mesnih dobrot, bogata ponudba na stojnicah,...

Sobota, 26. januar 2013 - Antonov turnir v malem nogometu

Več o prireditvah Antonovanja 2013 na Kogu in morebitne spremembe programa najdete tudi na spletni strani društva: www.antonovanje.si

*Pridite, veselimo se vašega obiska in druženja z vami!
Bližajo se prazniki, zato želimo vsem ljudem veselo pričakovanje Božiča,
v prihajajočem, pa tudi vseh naslednjih letih pa obilo zdravja, zadovoljstva in
notranjega miru!*

Upravni odbor Društva Antonovanje na Kogu

LETO 2012 V TURISTIČNEM IN KULTURNEM DRUŠTVU KOG

Delovno leto 2012 se bo kmalu zaključilo, delo v društvu pa smo zastavili na občnem zboru. To je bilo leto, ko smo izbrali tretjo kogovsko vinsko kraljico in takšno leto je za nas vedno vznemirljivo. Tretja kogovska vinska kraljica je postala ŠPELA BORKO iz Lačavesi.

Meseca julija smo sodelovali na pomembni slovesnosti, ki jo je pripravilo GD Vitan-Kog, to je ob stoletnici društva.

Kogovski folkloristi, sami kogovski upokojenci, so za to priložnost pripravili poseben program. Skupina se je predstavila v novih oblačilih, prav tako pa so zaplesali v mesecu juliju na slovesnosti v Gomili ob prihodu predsednika države dr. Danila Turka.



Ob koncu leta je prav, da se spomnimo na tradicionalno prireditev DNEVI TURIZMA 2012. Od srede, 15.8.2012 do nedelje, 19.8.2012 smo skupaj z drugimi društvi pripravili dvanajst prireditev.

Srečanje krajanov ob Borkovi kapelici v Gomili je pokazalo, da se da združiti vse generacije naših krajanov, predstavitev SLOVARJA AVTORJA CIRILA VNUKA, TEKMOVANJE KEGLJAČEV, ŠPILAMO IN GUČIMO PO DOMAČE, NOGOMETNI TURNIR, FESTIVAL VINA Z DOMAČO HRANO, KUHANJE KISLE ŽUPE, POSTAVITEV KLOPOTCA, KRONANJE VINSKE KRALJICE, DRUŽABNO SREČANJE, KOLESARJENJE IN VINOGRADNIŠKE ŠPORTNE IGRE.

Sodelovali in pomagali so člani kogovskih društev, brez njih bi tako velikih prireditev ne zmogli. Sobotno prireditev si je ogledal tudi predsednik države, dr. Danilo Turk.

V mesecu novembru smo sodelovali na MARTINOVANJU V ORMOŽU, na prireditvi z naslovom POVORKA VINSKIH DOŽIVETIJ in sicer predstavili običaj NA PREŠI. Doživeli smo veliko pohval in čestitk.



Prvi stavek pod sliko zamenjaj s tekstom: » Kljub lepi jeseni pa nismo imeli sreče s trgatvijo naše trte pred sedežem KS Kog. Na predvideni dan trgatve je deževalo, celo snežilo je, in tako trgatve potomke najstarejše trte na svetu, nismo mogli opraviti, kot smo si zamislili.«

Poskrbeli smo za zasaditev cvetličnih korit, vrtnic v parku pred KS, zasadili gredo pred cerkvijo, tako je bila podoba kraja še privlačnejša. Obnova Košarkine hiše poteka po zastavljenem občinskem planu.

Pred nami je slovesnost ob Spominskem dnevu - 27. decembru, kjer bomo sodelovali s kulturnim programom. V prihodnjem letu pa nas čaka pomembna obletnica, to je dvajsetletnica turističnega društva, vsekakor pomemben izziv in priložnost, da se društvo ponovno izkaže, seveda skupaj z vsemi, ki so nam pomagali doslej in tudi s tistimi, ki se nam bodo pridružili.

VSE LEPO V LETU 2013!

PREDSEDNICA TKD KOG

Anica Pevec



OBNOVLJENA MARIJINA (BORKOVA) KAPELICA NA KOGU

Na dan Velikega šmarna, 15. avgusta letos, je bilo veliko slavlje pri Borkovi kapelici v Gomili. Na pobudo domačinov je bila kapelica letos obnovljena. Krajani so s prostovoljnimi prispevki, delom, materialom in obilico dobre volje obnovili ta sakralni objekt, ki ga je blagoslovil kogovski župnik. Za nov osvežujoč videz je posebej zaslužna Gomilanarka Jerica Ozmec, ki je z mojstrskimi potezami prenovila tako zunanost, kot tudi samo notranjost kapelice. Narisala je tudi nove verske podobe, ki se skladajo z posvetitvijo kapele. Vsi skupaj smo dokazali, da kljub tegobam tega časa še vedno znamo stopiti skupaj in narediti nekaj za dobrobit naših zanamcev.



Skozi stoletja je krščanska vera pustila svoj pečat na slovenski kulturi in je imela pomemben vpliv na njeno zgodovino. Najbolj vidni znaki krščanstva na Slovenskem so seveda verski objekti, ki jih je mogoče videti na skoraj vsakem koraku, tvorijo pa neprecenljiv del slovenske kulturne dediščine. Pomembno sestavino te dediščine in podobe naših krajev predstavljajo cerkvena znamenja. Pri nas v Sloveniji najdemo predvsem dve obliki znamenj, najbolj značilne so kapelice in križi.

Prva znamenja so se na Slovenskem pojavila v pozni gotiki, nakar se je njihovo postavljanje nadaljevalo vse do druge svetovne vojne.

Nameni in vzroki za postavljanje znamenj so bili različni, so pa v veliki meri odražali tudi družbeno zgodovinski razvoj (vojne, romanja, bolezni, smrti, kuge, naravne katastrofe in podobno ...). Ljudje so jih postavljali v zahvalo za nekaj, kar se je že srečno končalo ali pa zato, da so v njih molili in prosili, da jih nesreča ne bi zadela.

Kapelico ali križ srečamo skoraj v vsaki vasi, ob cestah in križpotjih, sredi polj ali nekje na planem. Vsak pa ima svojo zgodbo.

Tudi Marijina kapelica, tako imenovana Borkova kapelica ima svojo zgodovino in svojo zgodbo.

Popis verskih objektov Lavantinske škofije iz leta 1911 to kapelico imenuje, kot kapelico Antona Borka, ki je bil gospodar domačije, za Vidom Borkom.

Kapelica je bila postavljena leta 1866. Sezidati jo je dal Vid Borko. Kapelo je blagoslovil g. Matija Fric in je posvečena Mariji sedem žalosti..

Kapela, je ob postavitvi merila približno 10 m v višino, 3,40 m v dolžino in 3 m v širino. V kapeli je zvon, ki tehta 99 kg.

V notranjost kapele je bil postavljen kip Marije sedmih žalosti, ki bi ga naj prinesli iz varaždinskega samostana.

Vsakokratni kogovski župnik je na veliko soboto imel pri tej kapeli blagoslov. Prvo takšno blagoslavljanje že v istem letu, torej leta 1866, je opravil takratni bolfenški župnik Ignacij Pirker, rojen leta 1788 pri Sv. Barbari v Halozah, ki je leto poprej imel zlato mašo na Kogu.

Kapelica je bila nekaj časa v ruševinah. V njej so do prenove bile ohranjene lepe in kvalitetne stenske poslikave:

- na stropu sv. Duh,
- nad oltarjem srce Jezusovo,
- na stranskih stenah pa sv. Urban in sv. Anton.
- na oltarju stoji kip Jezusa.

Kapelico so domačini prvič obnovili že leta 1990, freske pa so bile takrat prepleškane.

Andrej Pokrivač in Tonček Luskovič

*Nedaleč od Koga,
V smeri, kjer sonce zahaja,
se lepota s svojo skrivnostjo nahaja.
Z vinogradi obdana,
nam v skrb od naših prednikov je dana.*

*Ko za Jeruzalemom sonce se skriva,
nam ta lepota svojo skrivnost razkriva.
Ko zadnji sončni žarek zažari,
ta lepota v vsej svoji lepoti zablesti.*

*Toda glej!
Zdaj ni več tako kot prej;
zdaj še lepše sveti nam vselej.
Ob jutranjem svitu, ko sonce zažari,
se naša lepota prebudi.*

*V opoldansko sonce odeta,
se kot cvetni popek vrtnice razcveta.
V večernih urah, ko sonce za hrib hiti,
v vsej svoji krasoti, še lepše kot biser zablesti.*

*V noči svetli, z mesečino prežeti,
skupaj z zvezdicami na nebu zasveti.
Tu v Gomili pri Kutnjakovih ta kapelica stoji,
sedaj z novo podobo se krasi.*

*Kot Feniks iz sna je prebujena,
od pridnih rok je prenovljena.
Zdaj kaže pot še v temi
ter Materi v čast zazvoni.*

Andrej Pokrivač

VEČER S CIRILOM VNUKOM IN NJEGOVIM SLOVARJEM PRLEŠKIH BESED

Turistično in kulturno društvo Kog je v programu prireditev dnevvov turizma na Kogu, organiziralo večer z domačinom Cirilom Vnukom in predstavilo njegov Slovar severovzhodnega ormoškega govora s kratkim opisom.



V prijetnem večeru in sproščenem klepetu je Ciril Vnuk slikovito povedal, da je slovar nastajal »pet zim, ko ni bilo dela okoli hiše«. Seveda ta šaljiva prispodoba odraža zgolj hudomušno naravo Cirila Vnuka in v ničemer ne razvrednoti dejstva, da gre za pomembno delo in prispevek v zakladnico prleškega besedoslovja.

Ob predstavitvi svojega slovarja je Ciril Vnuk povedal:

» Odločitev za slovar ni bila na samem začetku, ampak je rasla. Sprva sem besede zbiral pri učencih kot napake pri govornih vajah. Potem sem se odločil, da bi zapisal besedje, ki izumira ali pa je že izumrlo. Zamenjale so se tehnologije v kmetijstvu, obrteh, spreminjali so se družbeni sistemi, zato so nekatere stare besede utonile v pozabo.

Pri svojih učencih sem opazil, da so jim postale neznane in sem jim pomene moral razlagati. Slovar je tako rasel z mano, besedje se je širilo do obsega, ki je zajet v knjigi. Pri sestavljanju slovarja sem se vživiljal v svoje otroštvo, ki sem ga preživel na majhni kmetiji v Jastrebcih.

Pogosto sem pasel krave. Pastir sem bil skoraj do konca osnovne šole. Izhajam iz številne družine, v

kateri so se vsi česa izučili, tako da mi je domače izrazje iz številnih obrti. Oče in starejši brat sta bila mizarja, eden od bratov je bil kovač, drugi je bil čevljar, tretji vrtnar in vse te obrti so mi dale številne izraze.

Pozneje sem k zbiranju besed pritegnil še sodelavce, ki so že imeli manjše ali večje zbirke besed ali pa so bili sami bogat vir narečnih besed.«

Ciril Vnuk se je dela lotil izjemno strokovno in sistematično. Ko je imel zbranih že precej besed je začel razmišljati o mejah območja, ki ga bo slovar zajemal. Odločil se je za severovzhodni del občine Ormož, ki ima seveda svoje govorne posebnosti in narečne besede.

Slovar obsega preko 3670 gesel, ki imajo pomene razložene ne le v enem, ampak pri nekaterih tudi v treh pomenih. Avtor je povedal, da v slovarju najbolj ceni fraze, stalne besedne zveze.

Kogovčani se pridružujemo številnim čestitkam, ki jih je Ciril Vnuk dobil ob izidu slovarja. Slovar je založilo Zgodovinsko društvo Ormož.

Ker so vsi izvodi, ki so izšli v mesecu marcu že našli pot do bralcev, je za »kogovsko« predstavitev slovarja, Zgodovinsko društvo slovar ponatisnilo. Pri tem sta Zgodovinskemu društvu s finančnimi sredstvi pomagala Turistično in kulturno društvo Miklavž pri Ormožu in domače Turistično in kulturno društvo.

Na predstavitvi slovarja v Ormožu, je prof. dr. Bernard Rajh s Filozofske fakultete v Mariboru ocenil, da je izid slovarja za slovensko dialektologijo zlasti pa za ormoško območje, velik dogodek.

»To besedje pospešeno izumira in vse, kar uspemo sedaj še zapisati, bo ohranjeno za bodoče rodove«

V kulturnem delu programa je nastopil pevski zbor Društva upokojencev Zarja Kog in domača folklorna skupina ter Urošev band.



Cirilu pa sta največ smeha izvabila Jožko in Janko, ki sta v skeču predstavila molžo Požganove krave.



Kogovčani že dolgo nismo doživeli tako prijetnega večera, ki se je s pesmijo, v kleti Apartmaja, zavlekel dolgo v noč.

Tonček Luskovič

OKRONALI SMO TRETJO KOGOVSKO VINSKO KRALJICO

Nova, tretja kogovska vinska kraljica je postala simpatična študentka 2. Letnika bibliotekarstva in informatike v Ljubljani Špela Borko iz Lačavesi.



Špela je ob nastopu svoje nove funkcije povedala, da njihova družina ni prepoznavna v vinogradniških krogih, vendar pa imajo doma vinograd pod hišo. Klet in svoje vino ima tudi Špelina babica.

Špela pravi, da se je za kandidiranje za 3. Kogovsko vinsko kraljico odločila na nagovarjanje njene predhodnice, Aleksandre Kelemina.

V svečani zaobljubi je Špela Borko izrazila pripravljenost, da bo v času opravljanja funkcije 3. Kogovske vinske kraljice predstavljala tudi druge vinogradnike z območja Jeruzalemskih gor, če bodo to želeli. Vsekakor pa njeno osnovno poslanstvo ostaja predstavljanje svojega domačega kraja Koga ter kogovskih vinogradnikov in vinarjev.

Kronanje 3. Kogovske vinske kraljice je ob prisotnosti predsednika države dr. Danila Türka in vitezov vina opravil ormoški župan Alojz Sok.

Tonček Luskovič

ZAČETKI MOJEGA VINSKEGA KRALJEVANJA

Moja kraljeva pot se je začela 18. avgusta na uradnem kronanju 3. kogovske vinske kraljice. Na tisti dan se nekako še nisem zavedala, kaj točno mi bo to kraljevanje prineslo, preplavljali so me različni občutki, katerih ne morem opisati z besedami. Kaj kmalu pa sem začela spoznavati, da sem se podala v pravo življenjsko pustolovščino.

Za mano so trije meseci kraljevanja in ponosno lahko povem, da sem v tem kratkem času opravila že 22 uradnih nastopov v vlogi 3. kogovske vinske kraljice.



Obiskala sem že vse tri vinorodne dežele, bila na različnih prireditvah in druženjih. Kamorkoli pridem se trudim, da naš prečudovit košček sveta predstavim v najlepši luči. Velikokrat s sabo nesem vina naših odličnih vinarjev in vsakemu ob požirku našega edinstvenega vina zastane dih. Ker moja kraljeva pot še ni zelo dolgo, nisem uspela obiskati še vseh naših vinarjev, sem pa prepričana, da bo v dveh letih dovolj priložnosti, da mi bo to uspelo. Rada bi še povedala, da na moji kraljevi poti veliko vlogo igrajo tudi druge vinske kraljice, katerim sem zelo hvaležna, da so me tako lepo sprejele med sebe in da sem sedaj del njih...brez teh prijateljev bi vse skupaj bilo nedvomno dosti težje. Seveda pa gre največja zahvala moji predhodnici, 2. kogovski vinski kraljici Aleksandri Kelemina. Aleksandra me je popeljala v »kraljeve vode«, mi odgovorila na moje VSAKO, še tako banalno vprašanje, in me spodbujala in podpirala od samega začetka. Vesela sem, da sta mi tako ona, kot tudi 1. kogovska vinska kraljica Mateja Prapotnik pomagali in mi tlakovali tako čudovito pot na katero sem stopila in jo zdaj naprej tlakujem jaz.



Špela Borko

KRALJEVSKI SPOMINI 2. KOGOVSKE VINSKE KRALJICE

Uh...koliko spominov.

Dve leti se sliši dolgo, a ko jih živiš zelo hitro mine. Vse se je začelo 14. 8. 2010.

Takrat so me v okviru Dnevi turizma na Kogu, pod okriljem TKD Kog, okronali za 2. Kogovsko vinsko kraljico. Zavedala sem se svojega poslanstva, da predstavljam Kogovske vinogradnike, vinarje in Kog kot prelep prleški hribček, ki nudi toliko lepega. Nisem pa si znala predstavljati, koliko bo čudovitih poti, ki so me pripeljale v najmanjše koticke naše prelepe dežele Slovenije, koliko dobrosrčnih ljudi spoznaš, ki živijo, se trudijo in delajo z upanjem za boljši jutri.

V teh dveh letih sem nanizala več kot 60 uradnih nastopov. Obiskala sem vse tri vinorodne dežele. Poti in srečanja so bila vedno zanimiva, polna smeha in dobre volje, saj sem vedno bila v družbi ostalih vinskih kraljic. Postale smo zelo dobre prijateljice. Vedno ni bilo vse tako »kraljevo«. Včasih nas je zeblo ali bilo zelo vroče, bile smo lačne in ne boste verjeli, tudi žejne!

A iz tega nastanejo zanimive zgodbe in čudoviti skupni spomini. Zraven degustacij, ogledov kleti, vinogradov, delavnic ter drugih, z vinom povezanih doživetij, smo se kraljice ob družabnih srečanjih preizkusile v varni vožnji, spustu po Muri, raftingu na Soči, sankanje s Pohorja, kolesarjenje po Krki, obiskale smo Škocjanske jame in še in še.



Biti kraljica, je res nepozabno doživetje. Spoznaš ogromno najrazličnejših ljudi, lepote te naše podalpske deželice, kulinariko in seveda odlično slovensko kapljico. Najbolj so me navdušila Goriška Brda in Kras. Ljudje tam živijo na povsem drugačen način, kot mi. Delajo za skupno dobro, eden drugega se podpirajo, promovirajo in na ta način jim odlično uspeva. Tam je bilo opaziti tudi največ mladih obiskovalcev.

V teh dveh letih nisem samo kraljevala. Dokončala sem študij, učila otroke (v glasbeni šoli v MB), vodila pevski zbor, pela v Akademskem pevskem zboru Maribor, plesala pri folklorni skupini, pomagala doma in še se najde.

Svojo vlogo sem opravila po svojih najboljših močeh. Zavzeto in s ponosom sem povedala od kod prihajam, predstavila naše Kogovske vinogradnike in vinarje ter povabila ljudi, da nas obiščejo.

Moja uradna kraljeva zgodba se je zaključila 18. 8. 2012, ko sem krono predala moji naslednici Špeli Borko. Vem in verjamem, da bo kraljevo pot nadaljevala še z večjim zanosom.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem VSEM, kateri so mi pomagali na kakršen koli način, mi stali ob strani in me podpirali. Največja zahvala gre moji družini.

Hvala Kogovčanke in Kogovčani, da sem imela čast biti vaša 2. Kogovska vinska kraljica.

Aleksandra Kelemina

PETI FESTIVAL VINA, PRIDELANEGA NA KOGU

Na zdaj že tradicionalnem festivalu kogovskih vin, so bila podeljena priznanja najboljšim vinom, ki so bila pridelana na Kogu. Vinski festival je potekal v času, ko se na Kogu odvijajo dnevi turizma. Strokovna komisija, ki ji je predsedovala Lidija Ruška je že meseca maja ocenila 42 vzorcev vin. Vsakoletno ocenjevanje je namenjeno spodbujanju domačih vinogradnikov, da preverijo svoje kletarjenje in kvaliteto pridelka, ki ga imajo v kleti. Na ocenjevanju so bile predstavljene praktično vse sorte.



Na ocenjevanju je dobil najvišjo oceno šipon Tim, suhi jagodni izbor, letnik 2006, družinske vinogradniške hiše Pravino, Čurin Prapotnik.



Drugo je bilo prav tako vino iz te kleti in sicer chardonnay Teo, suhi jagodni izbor, letnik 2004, tretje mesto pa je pripadlo Mateju Plemeniču za laški rizling, izbor, letnik 2010.



Ker k dobremu vino sodi tudi dobra hrana, je bilo mogoče po festivalu okusiti dobrote iz babičine kuhinje, kmečke gospodinje pa so se pomerile v kuhanju kisle žüpe.

Letos je poleg žensk kuhalo tudi nekaj moških.

Kuharsko zmago sta si razdelili ekipa s Huma in ekipa zakoncev Mihorič iz Miklavža.

DEVETA MEDNARODNA LIKOVNA KOLONIJA NA TURISTIČNI KMETIJI HLEBEC NA KOGU - 1. do 6. avgust 2012



Prvi avgust 2012. Lep dan in nestrpno pričakovanje v družini Hlebec, ki je bila gostiteljica letos že 9. petdnevne Mednarodne likovne kolonije Hlebec- Kog 2012. Zbirati so se začeli udeleženci kolonije, ki so letos ustvarjali na temo: sonce, voda, zrak.

Že drugo leto zapored ta kolonija poteka v sodelovanju z Mednarodnim simpozijem Forma viva Makole.

Letos smo na našo turistično kmetijo povabili dest umetnikov – ustvarjalcev iz Slovenije, Hrvaške in Avstrije. Pri nas so ustvarjali: Daniel Vrečič iz Logarovcev (SLO); Stanislav Novak iz Trebnjega (SLO); Rudi Stopar iz Sevnice (SLO); Robi Jurak iz Trebnjega (SLO); Ivan Košutić iz Velike Pisanice (HR); Iva Sivec iz Brega pri Golem Brdu (SLO); Ivan Skubin iz Brega pri Golem Brdu (SLO); Živko Toplak iz Varaždina (HR); Emil Oman iz Pliberka (A); Mirko Malle iz Škofič (A).

Udeleženci kolonije so uporabljali različne materiale: kamen, baker, les, železo, glino, platno in papir. V petih dneh trdega dela so nastala čudovita slikarska in kiparska dela.

Gospa Iva Sivec je k delu pritegnila tudi naše najmlajše – vnukinje Ano, Pio in Tjano. Pod njenim mentorstvom in strokovnim vodstvom so nastala dela, na katera smo domači še posebej ponosni.

V času kolonije je na naši kmetiji svoja likovna dela, ki jih je ustvarjala več let, razstavljala slikarka iz Tajske Jaidieo Jantarawat, ki je bila udeleženska kolonije v letih 2009 in 2010.

Tudi na naše kogovske osnovnošolce nismo pozabili. Pod mentorstvom slikarja Slavka Dolinška iz Radencev, so se učenci za nekaj ur spremenili v »mlade slikarje«.

Po napornem delu smo za udeležence kolonije poskrbeli tudi za sprostitev. Organizirali smo večer vina in plesa, večer recitala gledališkega igralca Silva Safrana in večer kogovskih vin. Prijetno je bilo tudi na »Prleškem brlūžjaku« in na panoramski vožnji po Kogu do Jeruzalema.

Čudovite umetnine, plod dela čarobnih rok slikarjev in kiparjev bodo krasile naš dom, našo turistično kmetijo in krajevno skupnost Kog. Lahko so v ponos celotni Občini Ormož.



Predsednik mednarodnega simpozija Forma viva Makole 2012 Ivan Dvoršak je v katalogu, ki je bil izdan ob otvoritvi del kolonije med drugim zapisal:

» Forma viva na Kogu se, z vsem spoštovanjem, lahko uvršča med druge forma vive na Slovenskem, kot so Kostanjevica, Seča, Ravne, Makole, Izola... Posebej me razveseljuje dejstvo, da smo tudi mi v Makolah delček uspeha, ki ga dosega kolonija na turistični kmetiji Hlebec na Kogu.«

Družina Hlebec

DRUGA LIKOVNA KOLONIJA PRAVINO ART APARTMA-KOG

Letos, sredi avgusta je na Kogu potekala 2. Likovna kolonija PRAVINO ART APARTMA KOG.



Gostoljubje so nam ponudili prijazni lastniki Apartmaja Kog, kjer so v pritličju domiselno urejeni galerijski prostori zga občasne likovne razstave, pa tudi za druge kulturne dejavnosti. Naše likovno ustvarjanje je potekalo v času Dnevov turizma na Kogu, zato so nas obiskovali mnogi udeleženci prireditelj, ki so se v teh dneh odvijale na Kogu. Z zanimanjem so opazovali, kako nastajajo slikarska dela, v galeriji pa so občudovali priložnostno razstavo slik vseh udeležencev kolonije.

V letošnji likovni koloniji je ustvarjalo sedem umetnikov, likovnih pedagogov in akademskih slikarjev iz Maribora, s Ptuja in iz občine Središče ob Dravi. Prijatelji slikarji: Jože Foltin, Bogomir Jurtela, Zmago Kovač, Ervin Kralj, Franc Simonič, Peter Vernik in Bojan Oberčkal, smo se podali na Kog, ki s svojo okolico ponuja neskončne motive za likovno ustvarjanje.

Ni naključje, da s, da smo se slikarji letos srečali že drugič na tej lokaciji, saj smo slikarji bili navdušeni nad podobo krajine in kletnih prostorov, ki služijo kot galerijski prostor za likovne razstave. Zamisel o kleti – galeriji je je z veliko mero domiselnosti in smislom za lepoto, uresničil Milan Pevec, naš gostitelj.

V teh prostorih se je že zvrstilo nekaj odmevnih prireditev, napovedujejo pa, da prostori tudi v prihodnje ne bodo samevali.

Včasih me znanci in prijatelji sprašujejo, zakaj organiziram likovne kolonije. Odgovor ni preprost, vsem pa poskušam odgovoriti nekako takole: slika ni rezultat zgolj nekega opravlja s čopičem in barvo, ampak je mnogo več. Kdor zna bogato izrazno moč posrkati vase, je bogat in bogati tudi druge. Človeku želi

približati drugačno podobo sveta, lepšo in prijaznejšo... Med nami slikarji pa se istočasno spletajo prijateljske in kulturne vezi.

Organizatorji in gostitelji gradijo s slikarji odlično ustvarjalno okolje, kjer se tkejo vrednote, ki življenje plemenitijo, nizajo se pozitivne izkušnje in ostajajo bogati spomini.

Tako poslanstvo, menim, je vredno truda. Mar ne?

Letošnje druženje je potekalo v delovnem in prijetnem vzdušju, za kar sta poskrbela gostoljubna gostitelja Milan in Marjana in seveda žlahtna vinska kapljica. Po slikanju, so nam dneve popestrile bogate družabne aktivnosti v soseščini – na prizorišču »turističnih« dogodkov.

Slikarji smo letos bili še posebej ponosni, da nas je obiskal predsednik države, dr. Danilo Türk. V galeriji si je ogledal razstavo, potem pa je z njim sledilo krajše druženje. Ob tej priložnosti nam je nepozabno »kušanje« kogovskih vin pripravil vinar nad vinarji, gospod Slavko Prapotnik iz znane vinogradniške družine Čurin – Prapotnik.



V odličnem razpoloženju, ki je spremljalo likovno kolonijo seveda ni manjkalo navdiha za ustvarjanje, zato je nastalo kar lepo število umetnin, različnih po motiviki in slikarskih tehnikah, vsekakor pa enkratnih in neponovljivih.

Večino teh del si je možno ogledati v prostorih Apartmaja Kog.

Bojan Oberčkal

10. FLEGERIČEV POHOD PO NJEGOVI POTI NA HUM

Pred desetimi leti so se nekega lepega večera, pri Janku Klajnčarju v Vodrancih, zbrali prijatelji Franc Krnjak, Branko Filipič, Zvonko Bešvir in Tona Marčec. Rodila se je ideja o določitvi trase pohoda po Flegeričevih poteh na Hum.

Prijatelji »častilci spomina na Božidarja Flegeriča« so pljunili v roke, prehodili, zdaj že rahlo zaraščene poti do Huma, in označili dve varianti, daljšo in krajšo.

Na hišo v Vodrancih je bila postavljena orientacijska tabla in že isto leto je nekaj častilcev in drugih ljubiteljev pohodništva prehodilo pot od Vodrancev na Hum.

Pohod je vsako leto na »Ivanjsko« nedeljo, ko je na Humu proščenje.

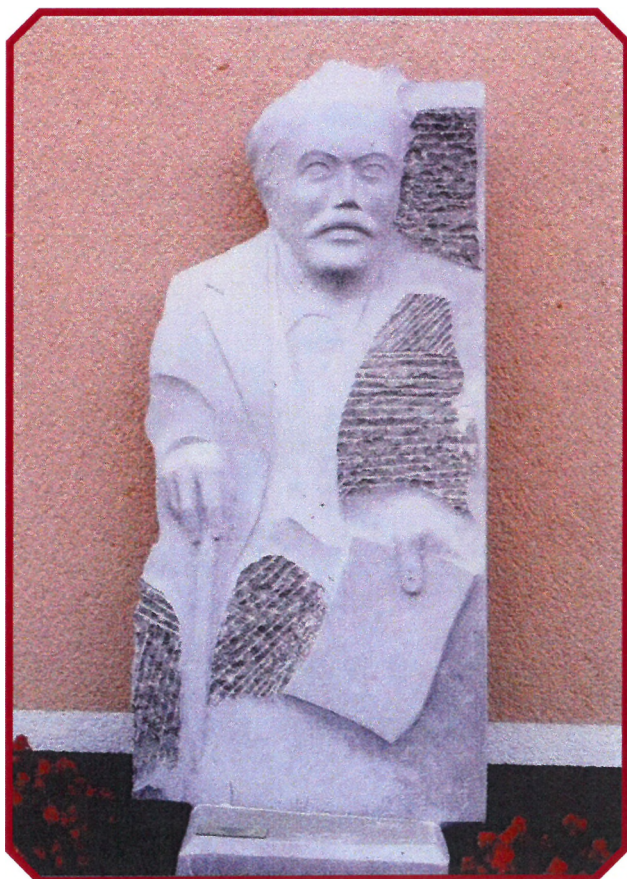
Letošnje leto je 10. Flegeričev pohod potekal še posebej slovesno in veselo.

Zbralo se je kar 120 pohodnikov, saj so se domačinom in okoličanom pridružili tudi pohodniki iz Makol. Zakaj iz Makol?

Turistična kmetija Hlebec s Koga, v sklopu tradicionalne likovne kolonije, zdaj že drugo leto sodeluje z mednarodnim simpozijem Forma viva Makole. Plod te likovne in kiparske izmenjave je vrsta kipov, skulptur in drugih kiparskih in slikarskih del, ki stojijo v okolici Hlebčeve kmetije.

Lansko leto je na Kogu ustvarjal tudi kipar Franci Černelč, ki se je odločil, da v kamen vkleše podobo Božidarja Flegeriča. Idejo je, kljub težavam s primernim kamnom, odlično uresničil.

Nastala je prepoznavna Flegeričeva podoba, vklesana v granit, ki jo je družina Hlebec podarila Janku Klajnčarju, ta pa jo je dal postaviti pred domačo hišo.



Pred to skulpturo so se letos zbrali številni pohodniki, ki so uživali v jutranjem kulturnem programu, v katerem je s svojim nastopom navdušil gost iz Makol, gledališki igralec Silvo Safran.

Pohod na Hum je tudi letos potekal zelo lepo. Na Humu smo se ustavili pri vikendu našega nekdanjega, zdaj žal pokojnega, prijatelja Stanka Medika, kjer nas vsako leto prijazno in odprtih rok sprejmeta njegova hčerka Stanka in njen mož Sandi. Polni vtisov smo se polni vtisov vrnili domov. Pohodniki iz Makol pa so se popoldne družili z domačini še na Turistični kmetiji pri Hlebčevih.

Janko Klajnčar

DRUŠTVO UPOKOJENCEV »ZARJA« KOG

Za nami je pestro in bogato leto delovanja društva. Po kratkem zimskem počitku smo že 17. februarja začeli z našimi aktivnostmi. Pripravili smo kulturni program ob dnevu žena.

Ljudske pevke so 30. junija pripravile prisrčen program z gosti iz Hrvaške.

Avgusta in sicer 26. 8. smo se srečali s pobratenim društvom upokojencev Modra jesen Dravski dvor in imeli piknik ter panoramsko vožnjo s turističnim vlakcem.

Naši kegljači so se udeležili kegljanja ob dnevih turizma na Kogu.

V okviru našega društva je bila ustanovljena sekcija PIKADO .

Ženska ekipa je že na prvi tekmi državnega prvenstva osvojila odlično 3. mesto.

Šestega septembra smo organizirali izlet na Madžarsko (Blatno jezero). Čeprav je tisti dan precej pihalo, je bil izlet lep, dobro smo jedli, se vozili z ladjo po jezeru in si ogledali krasno mesto Keszthely.

Dvajsetega oktobra smo se udeležili zdaj že tradicionalnega, srečanja pri pobratenem društvu Modra jesen Dravski dvor (Kostanjev piknik).

Ogledali smo si tudi Gomilo iz Rimskega časa.

Šestnajstega novembra smo pripravili kulturni program za starejše občane s pogostitvijo.

Obiskali smo tudi varovance doma starejših Ormož.

Ob letošnjih katastrofalnih poplavah, smo tudi v našem društvu pokazali simbolično solidarnost s poplavljenici. Za pomoč smo prispevali 220 EUR. Iz naše blagajne smo namenili 100 EUR, 120 EUR pa so prispevali Anica Petek, Milan Gašparič in Janez Veselko, ki so se odpovedali potnim stroškom.

Vsem članicam in članom Društva upokojencev Zarja Kog ter vsem ostalim krajanom želim v prihajajočem letu 2013 v svojem imenu in v imenu upravnega odbora društva, obilo zdravja in sreče ter notranjega miru.

Predsednik DU Zarja Kog:

Milan Gašparič

KEGLJAČI DRUŠTVA UPOKOJENCEV ZARJA KOG

V okviru društva upokojencev so v letošnjem letu delovale tri skupine kegljačev, ženska, moška in mešana.

Vsako leto naše aktivnosti začnemo na Kogu na Antonovanju. Sledijo številni treningi na katerih si nabiramo moči in spretnost za nove podvige

V začetku maja se začne regijsko tekmovanje. Tekmovanja po navadi potekajo ob četrtek, vmes so

še tekmovanja ob prazniku krajevnih skupnosti. Te naše aktivnosti potekajo vse do meseca oktobra, ko jih zaključimo v Ormožu.

Na tekmovanjih smo zelo uspešni in v letošnjem letu so police, na katerih hranimo pokale, zopet bolj polne. Počasi nam že zmanjkuje prostora in morali se bomo nekako znajti ali pa, če se malo pošalim, prenehati osvajati pokale.

Za vse naše podvige na tekmovanjih so najbolj zaslužni naši najstarejši tekmovalci. To so Vinko Ratek, Danica Ratek in seveda neutrudni Janez Lah. Vsi štejejo že več kot 80 let.

Vsem bi se rad iskreno zahvalil in jim čestital za vnemo in trud.

Kegljači Društva upokojencev Zarja Kog vsem Kogovčanom in Kogovčankam želimo srečno in veselo novo leto 2013!

Vodja kegljačev

Zvonko Petek

PESEM NAS DRUŽI – PEVSKI ZBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV ZARJA KOG

Smo skupina pevcev in pevk od srednjih pa do malo starejših let, ki smo se združili v pevski zbor DU Kog. Zbor vodi profesorica Aleksandra Kelemina. Vaje imamo vsak teden, nastope pa ob raznih dogodkih na Kogu in drugje po občini Ormož.



Radi pojemo saj nam pesem veliko pomeni, nas druži, nas pomladi in razveseli. Na vajah, po resnem delu, se tudi malo sprostimo in pogovorimo. Dobro volje se vračamo domov med svoje domače in življenje lepše teče naprej. Malo se obrnemo in teden je naokrog pa so naslednje vaje tu. Tako dragi prijatelji in prijateljice, če radi požete in vas pesem spravlja v dobro voljo, se nam pridružite in zapojte z nami. Več nas bo, lepše bo pesem zvenela.

Vsem krajanom in krajankam želim vesele Božične praznike, ter sreče zdravja in veselja v Novem letu 2013.

Za pevski zbor

Marta Klebec

ŠPORTNO DRUŠTVO KOG

Od leta 2011 Športno društvo Kog (ŠD Kog) vodi predsednik Franc Fajfar. S pomočjo sponzorjev, donacij krajanov Krajevne skupnosti (KS) Kog in pridnega dela članov društva je v letu 2011 ŠD Kog zgradilo brunarico ob športnem igrišču na Kogu. Zgrajena brunarica je za društvo velika pridobitev, saj omogoča lažjo organizacijo in izvedbo prireditev ob športnem igrišču na Kogu, služi kot shramba za športne pripomočke in kot prostor za zbiranje članov društva po rekreaciji na igrišču. Hkrati je z izgradnjo brunarice bila urejena okolica brunarice, člani društva pa skrbijo, da je okolica brunarice in celotnega igrišča skozi celo leto urejena.



V letu 2012 je ŠD Kog kot glavni projekt izvedlo obnovo odbojkarskega igrišča ob športnem igrišču na Kogu, kjer je bila izvedena celotna zamenjava drenaže in peska na igrišču. Pri obnovi nam je finančno pomagala KS Kog z nakupom peska za igrišče. Prav tako je ŠD Kog v letu 2012 postavilo gugalnice ob brunarici, ki so namenjene za najmlajše krajanke KS Kog.

V letu 2012 je v času Antonovanja na Kogu ŠD Kog v sodelovanju z Društvom Antonovanje na Kogu organiziralo nogometni turnir na odboj med vasmi KS Kog v telovadnici na Kogu. Zmage se je veselila ekipa dečkov iz Jastrebcov.

Tradicionalno je v mesecu avgustu v sklopu prireditve Dnevi turizma na Kogu potekal nočni turnir v malem nogometu na športnem igrišču na Kogu in kolesarjenje po šiponovi cesti s spremstvom Steyr klub.

Na nočnem nogometnem turnirju so se ekipe ŠD Kog odlično odrezale s tretjim mestom najmlajše ekipe in z zmago starejše ekipe.

Kolesarjenja po šiponovi cesti se je udeležilo 44 kolesarjev, ki so se letos lahko okrepčali na postojankah: v Jastrebcih pri vinski kleti MiroVino, v Zasavcih na Turistični kmetiji Puklavec in na »malem« Kogu na Turistično vinogradniški kmetiji Hlebec.

Že drugo leto zapored je ŠD Kog v sodelovanju s Turističnim in kulturnim društvom Kog organiziralo Vinogradniško-vaške igre, ki so prav tako potekale v sklopu prireditev Dnevi turizma na Kogu. Prehodni pokal je letos osvojila ekipa Turističnega in kulturnega društva Kog.

V zimskem času ŠD KOG vsako leto organizira rekreacijo v telovadnici na Kogu. Od meseca oktobra 2012 in do konca marca 2013 rekreacija poteka po naslednjem programu:

- Torek 18.30 – 20.00 rekreacija za ženske (aerobika in badminton)
- Sreda 18.00 – 19.00 rekreacija za starejše (badminton)
- Sreda 19.00 – 20.30 nogomet moški
- Petek 18.00 – 19.00 rekreacija za šoloobvezne otroke
- Petek 19.00 – 21.00 nogomet dečki

Aerobiko za ženske vodi Špela Borko. Na rekreacijo vabimo vse krajanke KS Kog, ki si želijo aktivno preživeti zimske večere v prijetni družbi.

ŠD KOG vam v letu 2013 želi vse najlepše ter obilo uspehov in športnih užitkov!

Predsednik ŠD KOG

Franco Fajfar

KMEČKE ŽENE S KOGA

Na kratko bom predstavila projekte v katere smo bile letos vključene. V zimskem času se je manjša skupina učila filcati pri gospe Kelemi iz Huma. Končni izdelki so bili filcani copati.

Julija ob obisku predsednika dr. Daniġa Turka v Gomili smo žene pripravile manjšo razstavo pogač in peciva. Pogače in pecivo smo mu tudi ponudile. Jedi je pohvalil.

Avgusta smo sodelovale s Turističnim in kulturnim društvom na dnevih turizma na Kogu. Imele smo stojnico, pripravljale smo pogostitve in pa organizirale tradicionalno »kuhaje kisle župe«. V zadovoljstvo nas vseh sta letos za domači Kog kuhala dva mlada kuharja. Luka Štampar in Urh Lukman. Predsednik republike je »žüpo« poskusil in jo pohvalil.



Drugo leto zapored smo sodelovale na vinogradniških igrah. To so bile ure sprostitve in zabave.

Letos smo se tradicionalno dvakrat odzvale povabilu in sicer k Miklavžu na kuhanje ričeta in v Središče na kuhanje bučnega »gulaža«.

Še naprej se bomo trudile ohranjati kulinariko naših krajev in pa pripravljati jedi iz lokalno pridelanih surovin.

Vabimo vse, ki se nam želijo pridružiti.

Ksenija Lukman

GASILSKO DRUŠTVO VITAN KOG V LETU 2012

Prostovoljno gasilsko društvo Vitan-Kog je v letošnjem letu praznovalo 100 letnico svojega delovanja. To obletnico smo seveda tudi svečano obeležili. Praznovanje je potekalo kar tri dni, od 20. do vključno 22.7.2012 na Vitanu.

V petek smo imeli slavnostno sejo, na katero so bila povabljena vsa društva iz Gasilske zveze Ormož, Gasilske zveze Središče ob Dravi, Gasilske zveze Sveti Tomaž, predstavnik Občine Ormož, predstavnik Krajevne skupnosti Kog, predstavnik Gasilske zveze Slovenije, ter donatorji. Zbrali smo se pred gasilskim domom, kjer je predsednik gasilskega društva Mitja Mlinarič vse lepo pozdravil in povedal, da smo se člani društva na ta jubilej začeli pripravljati že pred petimi leti, in sicer z obnovo gasilskega doma, zato je prosil domačega župnika g. Janeza Mohoriča za blagoslov obnovljenega gasilskega doma. V nadaljevanju je sledila predstavitev zbornika, katerega smo ga izdali ob 100 letnici delovanja gasilskega društva. Zbornik je na kratko predstavil avtor Anton Luskovič.



V soboto smo pripravili 4. srečanje gasilcev-operativcev Gasilske zveze Ormož. Srečanja se je udeležilo 7 prostovoljnih gasilskih društev, med njimi tudi domače društvo, katera so se pomerila v petih igrah in sicer: potiskanje tenisa žogice skozi B-cev, hoja s smučmi, skakanje v jambo vrečah, spajanje cevi in vodni baloni v brenti-püti. Prvo mesto so dosegli domači gasilci in s tem prejeli prehodni pokal. Po tekmovalnem delu je sledilo še družabno srečanje in zvečer še gasilska veselica z ansamblom Donačka.

V nedeljo smo bili organizator za 41. dan gasilca Gasilske zveze Ormož in praznovanja 100 letnice prostovoljnega gasilskega društva Vitan Kog. Kljub slabemu vremenu se je prireditve udeležilo veliko gasilskih društev ter predstavniki gasilskih zvez Podravske regije. V svečanem mimohodu, ki smo si ga ogledali, so parado sestavljale naslednje enote: pionirji in pionirke, mladinke in mladinci ter članice in člani. Prikazana so bila tudi tehnična sredstva, s katerimi so opremljene operativne gasilske enote Gasilske zveze Ormož. Na tej prireditvi je Prostovoljnemu gasilskemu društvu Vitan Kog bilo podeljeno priznanje- srebrni znak Civilne zaščite za zasluge in prispevek pri razvijanju in krepitvi pripravljenosti, izvajanju zaščite in reševanja in pomoči ter odpravljanju posledic naravnih nesreč. Prav tako je naše gasilsko društvo prejelo za 100 let delovanja - odlikovanje za posebne zasluge, katero je podeljevala Gasilska zveza Slovenije.

Ob tej priložnosti bi se v imenu Prostovoljnega gasilskega društva Vitan Kog rada zahvalila vsem, ki ste gasilskemu društvu pomagali pri organizaciji in izvedbi prireditve ob 100 letnici gasilskega društva.

Zraven organizacije iz izvedbe 100 letnice gasilskega društva, smo se tudi izobraževali. Štirje naši člani opravili osnovni tečaj za gasilca, dva gasilca sta opravila tečaj za radijske postaje. Kar nekaj izobraževanj in tečajev pa nas čaka v prihodnjem letu.

Zelo ponosni pa smo tudi na naše pionirje, ki so se pod mentorstvom Ivana Anušek v letošnjem letu odlično odrezali. Pionirji so se udeležili več tekmovanj, in sicer z dvema ekipama smo sodelovali v Ivanjovcih, z eno ekipo v Koračicah v Gasilski zvezi Sveti Tomaž ter z eno ekipo pri Veliki Nedelji, kjer so pionirji dosegli odlično 3.mesto.

Prostovoljno gasilsko društvo Vitan Kog Vam želi lepe Božične praznike in srečno Novo leto 2013!

Z gasilskim pozdravom »NA POMOČ«

Tajnica PGD Vitan

Julija Čurin





LOVSKA DRUŽINA

KOG

Vitan 22, 2276 Kog

LOVSKA DRUŽINA KOG V LETU 2012

Delo članov Lovske družine Kog v letu 2012 bi lahko razdelil kar na nekaj poglavij. V začetku namesto na koncu, lahko ocenim naše delo kot zelo uspešno ali pa, da ne skoparim s hvalo, lahko rečem kar odlično. In katera so ta poglavja?

- udeležba članov na usposabljanju v varnem rokovanju z orožjem pri Zvezi lovskih družin Ptuj-Ormož
- izvedba tekmovanja v streljanju na glinaste golobe
- izvedba gradbenih del v Jošovjaku (Vitan 22)
- statusno urejanje objektov, oziroma premoženja LD Kog
- družabno življenje.

Bralcem kogovskih Novic je zagotovo znano, da Lovska družina Kog ni več upravljavka lovišča in se zaradi tega naše delo vendarle nekako razlikuje od takrat, ko smo bili upravljavci lovišča. Medse tako sprejemamo tudi člane, ki (še) nimajo lovskega izpita. Tako se je v letošnjem letu kar šest članov LD Kog udeležilo usposabljanja v varnem rokovanju z orožjem pri območni lovski zvezi, katere člani smo tudi LD Kog. Naslednji korak bo udeležba na teoretičnem delu lovskega izpita po predhodno opravljenem praktičnem delu izpita, v eni izmed upravljavk lovišč. Tako bodo tudi ti člani imeli lovski izpit, izobraževanje pa je tako ena izmed temeljnih ustavnih pravic. Med letom smo imeli za članstvo tudi različna predavanja s področja varstva okolja in narave in tudi nekaj lovskih tem (nenadzorovani psi v naravi).

Kot vsako leto doslej, smo izvedli tradicionalno strelsko tekmovanje v streljanje na glinaste golobe, pa streljanje s fračo, najboljšim podelili čudovite nagrade, katere so donirali naši prijatelji in tudi nekateri izmed vas. Letošnja udeležba je bila 26 ekip, rezultate in utrinke pa je že dolgo moč videti na spletnih straneh Območne lovske zveze Ptuj-Ormož, kjer ima tudi naša družina svoj zavihek. S takšnimi tekmovanji bomo nadaljevali še v prihodnje in že sedaj vas vabim na tekmovanje v letu 2013.

V Jošovjaku oziroma na naslovu Vitan 22 smo pričeli z gradnjo novih društvenih prostorov oziroma lovskega doma, ki smo ga poimenovali »Orlovo gnezdo«. Očitno se je ime že dodobra prijelo zlasti

med tistimi, ki nas nimajo preveč »radi«. Na tem mestu bodo novi modernejši prostori lovske družine z notranjo opremo, ki nam bo omogočila boljšo in kvalitetnejšo usposabljanje, večjo domačnost in dobro počutje članov in vseh naših prijateljev, ki nas bodo obiskali. Vabljen sleherni krajan s toplim srcem in odprtih rok.

V času ko je bila LD Kog upravljavka lovišča je zgradila veliko lovskih objektov, kot so preže, krmišča in podobno. Sedaj tudi urejamo razmerje med bivšim in sedanjim upravljavcem lovišča. Nismo najbolj zadovoljni, ker upravljalec lovišča veliko več sredstev in dela vlaga v njihov prejšnji del lovišča, naš del kogovski pa nekako zanemarja, čeprav ima iz njega prihodek. Tudi to bomo uredili, seveda na strpen način članov Lovske družine Kog.

Ves čas skrbimo za dobro počutje naših članov in »Orlovo gnezdo« postaja sinonim za dobro vzdušje članov. Tam je po krajših delovnih akcijah vedno tudi kaj veselega. Vabim vas, da se nam tudi kdaj pa kdaj pridružite. Veseli vas bomo.



V novem letu 2013 obilo sreče, zdravja, prijateljstva, strpnosti in razumevanja.

Pa ne pozabimo na naše okolje v katerem živimo, na ptice pozimi, pa potem na pse, da bodo imeli dovolj vode in hrane in zadosti dolgo verigo.

Predsednik LD Kog

Mag. Srečko F. Krope



Krajevna organizacija Rdečega križa Kog

Rdeči križ Slovenije, Območno združenje Ormož, je 22. februarja 2011 ponovno vzpostavilo delovanje Krajevne organizacije Rdečega križa na Kogu. Tako je novo vodstvo prevzela Anita Horvat, njej pa pomaga krajevni odbor, ki šteje za enkrat 9 članov.

Novi odbor je 8. decembra 2011 v dvorani na Kogu pripravil predstavitev programa SVIT (zgodnje odkrivanje raka na debelem črevesu), ki sta ga predstavili Valerija Rotar in Cilka Špindler iz Zdravstvenega doma Ormož.

Podelil je tudi priznanja 37 krvodajalcem krajevne skupnosti Kog. Med krvodajalci moramo omeniti Milana Borka, ki je daroval kri 40 krat in Stanka Munda, ki je daroval kri 50 krat.

Posebna zahvala gre krvodajalcu Jožetu Rubin iz Jastrebccev, ki je daroval kri kar 100 krat.



ČESTITAMO!

V letu 2011 je OZ RKS Ormož razdelilo 46 prehrabnenih paketov in 855 kg prehrane iz intervencijskih zalog EU 43 uporabnikom iz KS Kog.

V vrtcu na Kogu poteka med šolskim letom enkrat tedensko obogatitvena dejavnost »Mali raziskovalec«, ki ga vodi strokovna delavka RKS OZ Ormož Maja Botolin Vaupotič, za starše pa je v vrtcu urejen zdravstveno vzgojni kotiček z različnimi zdravstveno vzgojnimi gradivi.

Krajane KS Kog vabimo, da se aktivno vključijo v delovanje Krajevne organizacije RKS Kog in pomagajo pomoči potrebnim.

Sekretarka RKS OZ Ormož

Boža Antolič

SKUPINA VRTNICA S KOGA

Pevke skupine Vrtnica smo v letu 2012 pripravile revijo ljudskih pevcev in godcev. Prireditve je bila na Kogu ob peti obletnici našega delovanja.

Skupina nastopa povsod tam, kamor nas povabijo. Nastopamo tudi izven meja naše občine. Tako smo bile že drugič zapored povabljene na Kmetijski in živilski sejem v Gornji Radgoni, kjer smo nastopile na njihovi prireditvi.

Lepo sodelujemo s Steyr klubom Kog, nastopile pa smo tudi pri naših sosedih na Hrvaškem.

Nastopamo zelo veliko, vendar nam čas ne dopušča, da bi se udeležile vseh prireditev, na katere smo povabljene

Za nami je zopet eno leto petja in druženja in upamo, da bomo še dolgo skupaj.

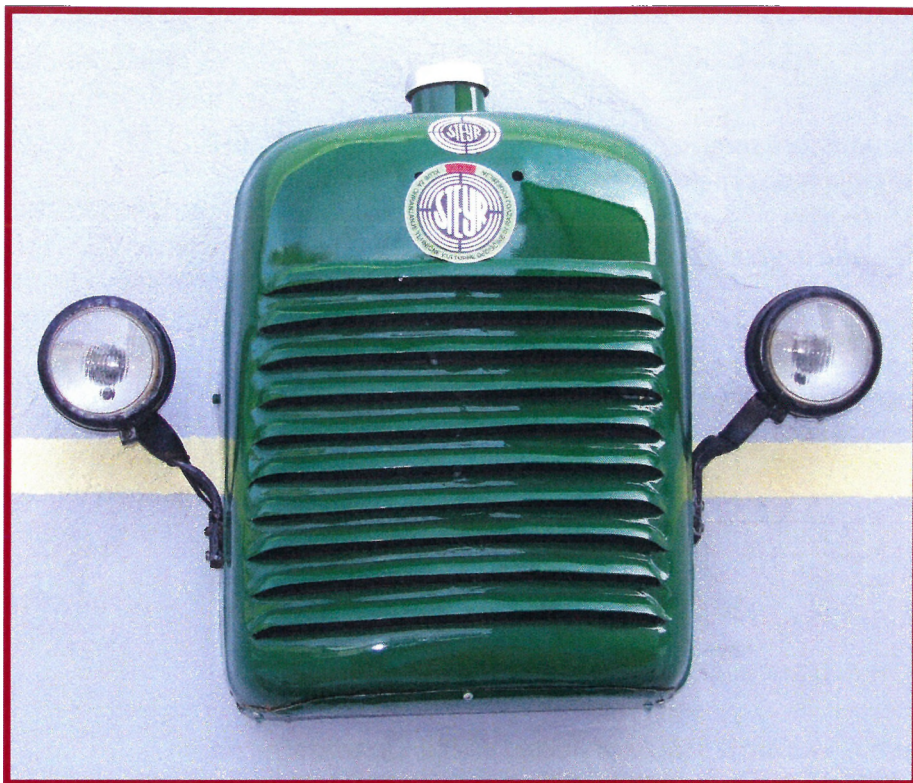


Vsem krajanom in krajkankam naše krajevnne skupnosti želimo zdravo in srečno novo leto 2013 z željo, da pridete na naše nastope in prireditve in se z nami poveselitate ter zapojete!

Vodja skupine:

Anica Petek

STEYR KLUB KOG V LETU 2012



Klub se je v letu 2012 udeleževal večino prireditev v KS Kog in tudi širše. Tako smo začeli sezono že v januarju s predstavitvijo starih traktorjev na Antonovanju na Kogu. K sodelovanju smo povabili WV klub Ljutomer, Društvo kmetijske tehnike Beltinci, društvo Vitezi Pesničarji iz Dornave ter Klub traktoristov iz Središča ob Dravi.

V spomladanskih dnevih smo bili na sejmu Avto centra Ormož, srečanju na Urbanu (HR), kmetijskem sejmu Nedelišče (HR), srečanju v Beltincih, prireditvah športnega društva Mladost Miklavž pri Ormožu.

Avgusta je prikolica za prevoz potnikov sodelovala na vseh prireditvah na Kogu (kegljači, vinske kraljice, kolesarjenje).

Sodelovali smo tudi na sejmu AGRA 2012 v Gornji Radgoni in k predstavitvi povabili društvo FAN klub iz Avstrije. V času trgatve je prikolica prevažala trgače po kogovskih gorica in sodelovala na otvoritvah lokalnih cest.

Na kasaških dirkah v Ljutomeru smo z veseljem predstavili stare traktorje naših članov. Odziv je bil zeli pozitiven. Bili smo povabljeni za sodelovanje v letu 2013.

V novembru je na martinovanje v Ormož prikolica peljala člane Turističnega društva Miklavž pri Ormožu.

Največja zasluga pri aktivnostih kluba in sodelovanju na prireditvah pripada našemu članu gospodu Vinko Mikložiču, ki se nesebično odzove na vsako ponudbo za sodelovanje.

Klub se že pripravlja na prireditev Antonovanje 2013.

Vsem krajanom KS Kog in vsem, ki podpirajo naša prizadevanja za prepoznavnost Koga se iskreno zahvaljujemo in želimo

SREČNO IN USPEŠNO V LETU 2013

Milan Kolarič
Predsednik Steyr kluba Kog

USTVARJALNOST KOGOVSKIH OSNOVNOŠOLCEV

ZIMA

*Pada, pada beli sneg
jaz se peljem na saneh
ali na smučeh,
nasmejana in vesela po belih tleh.*

*Kmalu bo božič, upam da bel,
da bo vsak otrok med počitnicami
na snegu lahko vesel.*

Manja Medved, 2.b

SREČALA SEM PSIČKO

*Ko sem se vračala iz šole, sem srečala psičko. Opazila sem, da je
lačna. Prignala sem jo domov, dala sem ji ime Lučka. Nalila sem
ji mleka. Ko jo pokličem po imenu, takoj priteče k meni.*

Lea Štrman, 2.b

ZIMA

*Snegec pada na zemljo,
sanke že v pripravljenosti so.
Smuči po hribu drvijo v belo dolino.
Vsi se veselijo,
ko se otroci veselo kepajo.
Ker zima bela je,
vse veselo je.*

Romano Koroša, 2.b

ZIMSKO VESELJE

Ko sneg prikaže se,
na sani skočim že.
Po strmini se spustim,
juhej, to veselje je.

Velike kepe skotalim,
nos iz korenčka naredim.
Metlo v roke, klobuk na glavo,
pa postal snežak je pravi.

Se zunaj ata mi prikaže,
ga s kepami zasujem.
Ata se jezi,
mama pa smeji.

Gregor Vičar, 2.b

ZIMA

Zima je prišla, sneg leti z neba,
je pokrajina bela vsa..
Sneg zapadel je zato, da Božiček lažje k nam prišel bo.
Z jeleni bo pridrvel bo
in na rami poln koš daril imel bo.
Pustil darila vsakemu bo,
da praznične dni polepšal nam bo.

Stefanija Flinčec, 3.b

ZIMSKO VESELJE

Prvi sneg me je zelo razveselil. Odločil sem se, da bom naredil snežaka.
Pri delu sem se zabaval.. Tudi brat, mama in ata so mi pomagali
narediti snežaka. Kotalili smo kepe in naredili prečudovitega
snežaka. Ostal nam je še čas za kepanje. Po kepanju smo se vsi
premraženi pogreli ob topli peči.

Teo Praprotnik, 3.b

SNEŽINKE

Nekaj pada iz neba.
Kaj je to? Kaj je to?
Ko ujameš, se stopi,
V majhno lužo spremeni.
Kaj je to? Kaj je to?
Čez nekaj časa vse je belo.
Kaj je to? Kaj je to?
Narediš lahko snežaka,
kepo in iglu.
Kaj je to? Kaj je to?
Lahko smučaš in sankáš se,
po hribu spušča Kaj je to? Kaj je to?
To so snežinke.

Žiga Borko, 5. b

MEGLA NA KOGU

Nad Kog se meglica je dvignila
in skoraj vse griče zakrila.
Le še daljne gore vidne so,
ker te pridno rastejo.
Meglica se čez čas je dvignila v zrak
in na gori sem zagledala znak.
ta znak je lučka bila.
Kaj veš? Morda Božičkova.
Ko smo skozi okno to opazili,
smo se k oknu priplazili.
vsi po vrsti bili začudení smo,
saj zelo zanimivo je bilo.

Lara Petrovič, 5. b

MINIDED ZGAGADED

Minided ima zelo, zelo rad med.
Vsakič se kakšen sosed ustavi
in ga poboža po glavi.

Minided pa danes gre na potep.
Pri skoraj vsakem drevesu se ustavi
in ga vpraša, če ima kaj v glavi.

Danes pa sledi razplet:
Minided! Nehaj jesti med!
Se mama jezi,
sosedov maček pa se do nezavesti smeji.

Lara Petrovič, 5. b



V tej šoli so se učili naši dedeki in babice

MOJE POLETNE POČITNICE

Začelo se je zgodaj zjutraj, ko me je prebudila mama. Rekla je: »Luka, zbudi se, na morje gremo!«. Težko se je bilo vstati, ker je bila ura štiri zjutraj. Ko sem se oblekel, smo se odpravili. Pot je trajala štiri ure in pol. Ko sem prvič zagledal morje, je bil to zame najlepši trenutek vožnje. Prišli smo v naš apartma. Bilo je zelo vroče, zato smo šli takoj na plažo. Na plaži smo se sončili, veliko plavalili in skakali v vodo. Ko je bila ura šest zvečer, me je začelo zebsti, zato smo šli nazaj v naš apartma. Stemnilo se je, zato smo si šli ogledat Portorož. v Portorožu so imeli zabavišni park, kjer smo se zabavali. Te počitnice na morju so bile lepe, mirne in zabavne, zato ne bom pozabil tistih lepih dni.

Luka Perc, 5. b

MOJA PRVA TORTA

Bila je sredo in bil je lep dan. Mama je imela rojstni dan. Hotela sem jo presenetiti in ji speči torto. Za torto je potrebnih veliko sestavin, zato sem morala v trgovino. Najprej sem naredila biskvit. Ta je bil preveč pečen, drugi pa premalo. Potem sem šla delat preliv za biskvit. Ni mi šlo preveč dobro. Potem je v kuhinjo stopila babica. Vprašala me je, kaj pečem. Povedala sem ji, da mami pečem torto, a mi ne gre preveč dobro. Potem je rekla, da mi bo pomagala. In skupaj sva naredili zelo veliko torto. Mama jo je z veseljem pojedla.

Rebeka Ćurin, 5. b

SANKANJE S SESTRICNO

V soboto, ko sem se vstal, sem skozi okno zagledal polno snega. Obul sem si nogavice, hlače, majico in smučarski kombinezon. Potem sem šel k sestrični Manji. Dedek nama je prinesel sanke. In z Manjo sva se odpravila na vrh hriba. Najprej sva si naredila progo. Nato sva se spustila po hribu navzdol. Enkrat sva bila tako hitra, da sva se zaletela v drevo. Potem je babica prišla po naju, da bi spila čaj. Nato je prišel pome oče. Rekel mi je, da gremo k mojemu prijatelju. Tam sem lahko prespal. To je bil moj najljubši dan.

Liga Novak, 4. B

SMUČANJE

V nedeljo je bilo polno snega. Mamo sem prosil, če se lahko grem ven smučat. Oblekel sem si kombinezon, kapo šal in zimske škornje. Potem sem šel do očeta in dal mi je smuči. Šel sem se smučat. To je bil moj najboljši dan.

Klemen Cimerman, 4. B

ROJSTNI DAN

V nedeljo je imel moj oče rojstni dan. Mama je pekla torto. Ko je spekla torto, smo šli pospravljat hiše. Jaz sem pometal, oče je pospravil spalnico, dnevno sobo, hodnik in kopalnico. Mama je pometla stopnišče. Potem so prišle očetove sestre, moje sestrične in od sestre mož. S sestrično sva se šla smučat in sankat. Sestrična je imela smuči, jaz pa sanke. Tekmovala sva, kdo bo zmagal. Zmagala je sestrična. Potem smo šli na kosilo. Za kosilo je bila juha, omaka, riž, kaša in solata. Ko smo se najedli, sva šla sestrična in jaz delat iglu. Starejši so se pogovarjali. Sestrična me je prosila, da prinesem lopato in vile. Ko sem prinesel, sva začela delati iglu. Komaj sva začela, že so gostje šli domov. Za njimi smo pospravili. Ta dan mi je bil najljubši.

Rudi Ladravec, 4. b

NA MOJEM ROJSTEM DNEVU

V soboto zjutraj sem se zbudil in sem se oblekel. Pojedel sem zajtrk. Komaj sem čakal, da pridejo moji sošolci Rudi, Klemen, Amadej, ... Potem sem šel ven in videl, da je ata doma. Čestital mi je za rojstni dan. Dal mi je darilo. Potem je bila ura štiri in so prišli moji sošolci. Igrali smo se in potem smo mogli iti jest. Najedli smo se. Rudi, Klemen in jaz smo li gledat mojega ata. Ata sem vprašal, če lahko igramo pikado in je dovolil. Potem smo igrali pikado. Ko smo končali, smo šli nazaj v hišo in skoraj zamudili torto. Prižgal sem svečo, na koncu pa še iskrice. Pojedli smo skoraj celo torto. Potem sem šel v mojo sobo reč Rudiju in Klemnu, da se midva z Rudijem skrijeva in ugasneva luč. In Klemen je moral v temi poiskati Rudija in mene. To smo se šli eno uro. Potem sem vprašal mamo in ata, če lahko Klemen in Rudi ostaneta še eno uro pri meni. Mama in ata sta dovolila. Na koncu pa sta mi Klemen in Rudi čestitala in mi dala darila. Z atom sva odpeljala Rudija in Klemna domov. Ko sva z atom prišla domov, sem bil zelo zaspan. To mi je bil zelo, zelo lep dan.

Kevin Salajster, 4. b

Prispevek pripravila :

Nevenka Jambrško

VRTEC KOG SE PREDSTAVI

Vrtec Kog je od 1. 9. 2012 organizacijska enota OŠ Miklavž pri Ormožu.

V vrtcu izvajamo dnevni 9 urni program. Program je namenjen otrokom od 11 mesecev do vstopa v šolo. Zajema vzgojo, varstvo in prehrano otrok. Izvajajo se v skladu s cilji in načeli uresničevanja ciljev kurikulumov za vrtce s posebnim poudarkom na pestri in raznovrstnejši ponudbi na vseh področjih dejavnosti predšolske vzgoje. Na igriv, a izkustven način vam bomo posredovali znanja iz različnih področij znanosti in vsakdanjega življenja, ki jih utemeljuje Kurikulum za vrtce v svojih področjih učenja, kot so: gibanje, jezik, narava, družba, matematika in umetnost.

V vrtcu je vpisanih 14 otrok, ki so razporejeni v 1 oddelok; imenujemo se »LUMPIJI«. Življenje v vrtcu se odvija v igralnici, telovadnici in igrišču. Zanje skrbimo 3 vzgojiteljice: Slavica Horvat, Milena Kosec in Mateja Rakuša.

Temeljna metoda učenja v vrtcu je IGRA. Poleg skupne oblike dejavnosti uporabljamo tudi obliko dela v majhnih skupinah (po kotičkih) in delo s posameznim otrokom (individualizacija dela).

Načrtovane obogatitvene dejavnosti in projekti v tem šolskem letu: varnost

v prometu PASAVČEK (obisk policista), MALI SONČEK – gibalno športni program za najmlajše, skrb za zdrave zobe (obisk zobne asistentk, sestre Pavle), predšolska bralna značka-CICI UHEC, Cici Vesela šola, teden otroka, EKO - akcije okoljske vzgoje (ločevanje odpadkov, zbiranje odpadnega papirja, (november-marec) plastičnih zamaškov, baterij, kartuš ipd.), veseli december, vesele igre na snegu, pustovanje, pustni sprevod, materinski dan, praznovanja rojstnih dni, sprehodi v bližnjo okolico. ogledi (npr. kmetije, cvetličarja, zeliščarja, knjižnice, pošte ter drugih – gasilcev, lovca, čebelarja – medeni zajtrk), spoznavanje poklicev naših staršev, pohodi – CICI PLANINEC srečanja z upokojenci v dvorani KS – nastop, zaključek ob koncu šolskega leta, GLASBENE URICE z učiteljem Leonom, folklorna skupina – ŽEPEK.

Med šolskim letom bomo sodelovali tudi v natečajih (npr. Podaj mi roko – Nivea, risali smo vsem trem dobrim možem in pismo poslal na naslov....., risali bomo pujske za Antonovanje na Kogu ipd.).



»Za vsako bolezen rož'ca raste.«

Obiskali smo zeliščarja – strica Dušana in teto Anico. Stric Dušan nam je v svojem zeliščnem vrtu predstavil zdravilne rastline iz katerih lahko kuhamo čaje, ki nam pomagajo pri zdravstvenih težavah. Nekaj smo jih nabrali, nesli v sušilnico, nekaj smo jih razstavili v vrtcu. Za dobro opravljeno delo, nam je teta Anica skuhala čaj in.....



»Tradicionalni slovenski zajtrk«

V okviru projekta Tradicionalni slovenski zajtrk, smo na zajtrk povabili predsednika KS, Zdravka Hlebca. Otroci so mu posredovali nekaj znanj o življenju čebel, o čebelji družini in o njihovi pomembnosti v naravi.



STATISTIČNA KRONIKA ZA MATIČNO OBMOČJE KOG - 2012

Statistična kronika za KS Kog, za leto 2012 je nekoliko bolj skromna oziroma drugačna kot v prejšnjih letih.

Zaradi uvedbe in posodobitve registrov (matični register, register prebivalstva), ter odprave krajevne pristojnosti se vsa matična dejstva (rojstva, poroke, smrti) vnašajo v računalniško bazo podatkov. Tako se več ne vodijo nobeni spisovni sezname in ni mogoče narediti točnih poimenskih seznamov o rojstvih, porokah in smrtih.

Spoštovati pa je potrebno tudi Zakon o varstvu osebnih podatkov, zato se lahko v kroniki objavijo le številčni podatki.

Podatki veljajo za obdobje od 01.01.2012 do 10.12.2012.

KRAJANI KS KOG

ženske : 471	moški : 494
--------------	-------------

SKUPAJ: 965

ROJENI V LETU 2012

8 otrok

ženske : 1	moški : 7
------------	-----------

UMRLI V LETU 2012

13 krajanov

ženske : 6	moški : 7
------------	-----------

Krajan, ki so v letu 2012, dopolnili 70 let:

Naselje	ženske	moški	skupaj
Gomila pri Kogu	9	2	11
Jastrebc	17	6	23
Kog	21	9	30
Lačaves	10	10	20
Vitan	6	-	6
Vodraci	20	9	29
SKUPAJ:	83	36	119

Najstarejši krajan je Matija Luskovič, rojen 11. februarja 1921

Podatki o prijavah in odjavah stalnega prebivališča nam niso na razpolago, saj lahko to urediš kjerkoli v Republiki Sloveniji.

Tudi podatki o sklenjenih zakonskih zvezah krajanov KS Kog nam niso znani, saj lahko zakonsko zvezo skleneš kjerkoli.

Vodja KU Kog:
Zdenka Golob

PREDSTAVITEV MLADOPOROČENCEV

V letu 2011 in 2012 so se poročili



Ivan Anušek in Angelca Caf – 16. julija 2011



Aleksander Ladravec in Sanja Lašič – 3. septembra 2011



Matej Selinšek in Martina Štampar - 17. junija 2012



Rok Luci in Rosana Gjura – 29. septembra 2012

Boris Golec

doc. dr., višji znanstveni sodelavec

Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU

Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana

bgolec@zrc-sazu.si

Ludvik Kofler s Koga (1876–1914) – eden zadnjih Valvasorjevih potomcev na Slovenskem in imetnik neznanih »družinskih zakladov«

Šele pred nedavnim, leta 2007, je prišla na dan ugotovitev, da rod kranjskega polihistorja Janeza Vajkarda Valvasorja (1641–1693) ni ugasnil z njegovimi sinovi in da živi potomstvo najmlajše hčerke še danes (več kot sto oseb), raztreseno po svetu, večji del v Avstriji. Skoraj vsi potomci kranjskega polihistorja so se namreč sredi 19. stoletja iz Spodnje Štajerske preselili v deželno prestolnico Gradec, potem ko je že leta 1823 v Ljubljani izumrla kranjska veja polihistorjevega rodu.²

Zasledovanje njegovih graških potomcev do današnjih dni je pokazalo, da so se v drugi polovici 19. in v začetku 20. stoletja nekateri spet naselili na Slovenskem, kjer je zadnji stalno živel do leta 1941. Zadnje »slovenske« generacije polihistorjevih bioloških dedičev so bile po večini povezane s slovensko Štajersko, le dva potomca sta prehodno živela v njegovi rodni Ljubljani.

Potem ko je v prvi polovici 90. let 19. stoletja prebivalo na slovenskih tleh še devet neposrednih potomcev znamenitega Kranjca, od tega kar sedem v Celju in dva na Kogu pri Ormožu, bi nekaj let zatem, na pragu novega stoletja, leta 1900, našeli le še štiri. Tri leta pozneje se je njihovo število povzpelo na sedem, skupaj z dvema soprogoma – nekrvnima sorodnikoma pa na devet, kar je v 20. stoletju številčno predstavljalo vrhunec. Vrh tega so bili med njimi trije mladi fantje, dva še otroka, od katerih bi lahko upravičeno pričakovali, da bodo postali nadaljevalci rodu. Tem se je leta 1913 pridružil še četrti moški v prokreativni starosti, edini, ki se je kdaj oženil, ta celo dvakrat. Pred izbruhom prve svetovne vojne se je število »valvasorjevcev« spet skrčilo na štiri ali kvečjemu pet, upadlo do leta 1919 na tri in se tega leta znižalo na vsega dva, živeča v Mariboru: suicidno mater in verjetno že tedaj za shizofrenijo obolelega sina. Po materini smrti leta 1923 je kot edini polihistorjev potomec potrjeno še 18 let preživel na Slovenskem »umobolni« Karl Mayer, ki je sredi leta 1941, le nekaj dni po tristoletnici Valvasorjevega rojstva, prisilno zapustil okupirano Slovenijo in v Zgornji Avstriji postal žrtev nacistične evtanazije.

Zadnji polihistorjevi potomci na Slovenskem so v rodovniku označeni s krepkim tiskom. Njihov karseda kratek opis pa bi bil takšen. Izvirajo iz treh vej Valvasorjev potomcev, ki so jih zasnovali trije otroci polihistorjevega pravnuka Franca Ksaverija barona Dienersperga (1742–1814) s Ponikve pri Šentjurju, pozneje graščaka na Dobrni. Iz prve veje, Resnikov – pl. Resingenov, izvirata obubožani neporočeni plemiški sestri Vetter von Doggenfeldovi, ki v začetku 20. stoletja živita v Celju. Njun mrzli pranečak, skladatelj Rudolf von Weis-Ostborn, pride malo pred prvo svetovno vojno iz rodne Gradca v Ljubljano za direktorja Filharmonične družbe in kranjsko prestolnico zapusti kmalu po nastanku Kraljevine SHS. Iz druge veje Valvasorjevega potomstva izhajata zadnja potomca baronov Dienersbergov: mati, rojena kot baronica Dienersperg, ki se omoži na Kog pri Ormožu, in njen neporočeni sin brez plemiškega naslova z imenom **Ludvik (Ludwig) Kofler, edinec in veleposestnik na Kogu**, ki nekaj mesecev pred izbruhom 1. svetovne vojne umre za vodenico. Desetletje prej se iz današnje avstrijske Štajerske preseli v Maribor štiričlanska učiteljska družina Mayer, po materi iz tretje veje Valvasorjevega potomstva – vitezov Gadolla. Mlajši sin Hermann Mayer pade na soški fronti, starejši Karl med vojno psihično zboli in do tragične smrti na pragu druge svetovne vojne večinoma

²Golec, Polihistor J. V. Valvasor, str. 91; isti, Nova spoznanja, str. 105–107.

životari po umobolnicah. Njegov v Gradcu rojeni bratranec Johann-Hans Gadolla pa je zadnji, ki malo zatem v uniformi organizacije TODT zgolj »službeno« biva na Slovenskem, v takratni zasedeni »Untersteiermark«. Na njegovo srečo ga maja 1945 ni več tu, sicer bi mesto zadnjega na naših tleh umrlega Valvasorjevega potomca prav zlahka pripadlo njemu, četudi so dva njegova brata ustrelili nacisti.³

Rodovnik zadnjih Valvasorjevih potomcev na Slovenskem v 20. stoletju

Janez Vajkard Valvasor (1641, Ljubljana – 1693, Krško) hči Regina Konstancija Valvasor por. Dienersperg (ok. 1690, neznankje – 1755, Novo mesto) vnukinja Jožefa pl. Dienersperg por. pl. Dienersperg (1712, Volavče pri Šentjerneju – 1769, Ponikva) pravnuk Franc Ksaverij baron Dienesperg (1742, Ponikva – 1814, Zg. Lanovž/Celje) Tri veje pravnukovih otrok:			
baroni Dienersperg	vitezi Resingen		vitezi Gadolla
sin Franc Ksaverij baron Dienersperg (1773, Dobrna – 1846, Gradec)	hči Terezija por. pl. Resingen (1776, Dobrna – 1849, Gradec)		hči Barbara por. pl. Gadolla (1772, Dobrna – 1841, Blagovna)
vuk Anton Aleksander baron Dienersperg (1820, Dobrna – 1889, Ormož) pravnukinja Antonija Marija baronica Di- enersperg por. Kofler (1855, Gradec – 1908, Kog pri Ormožu) <u>prapravnuk</u> <u>Ludvik Kofler</u> (1876, Gradec – 1914, <u>Kog pri Ormožu</u>)	vnukinja Terezija pl. Resingen por. Vetter von Dog- genfeld (1802, Tabor – 1890, Celje) pravnukinji Vetter von Doggenfeld 1) Terezija (1837, Gradec – po 1908, neznano kje) in 2) Evgenija (1839, Lvov (?) – 1908, Celje)	vnukinja Jožefa pl. Resingen por. Pauer in pl. Carmasini (1800, Blagovna – 1870, Gradec) pravnukinja Terezija Pauer por. Sterger (1826, Velenje – 1869, Sv. Ana pri Borlu) prapravnukinja Angela Sterger por. Weis von Ostborn (1844, Gra- dec – 1921, Zeltweg) prapravnuk Rudolf Weis (von) Ostborn (1876, Gradec – 1962, Gradec)	vnuk Franc vitez Gadolla (1797, Blagovna – 1866, Gradec) pravnukinja Elise pl. Gadolla por. Mayer (1861, Turn pri Velenju – 1923, Maribor) prapravnuka 1) Karl Mayer (1890, Zg. Osek/Arvež – 1941, Hartheim) in 2) Hermann Mayer (1898, Zg. Osek/Arvež – 1917, Banjšice)

³Golec, »Der Hudič ist hier zu Hause«, str. 51 sl.

Slabi dve leti, do jeseni 2008, je po mojem takratnem védenju veljal za zadnjega (znanega) Valvasorjevega potomca na slovenskih tleh **Ludvik (Ludwig) Kofler (1876, Gradec – 1914, Kog pri Ormožu)**.⁴ Drugače kot večine polihistorjevih potomcev od prve polovice 19. stoletja do danes ga ni bilo prav težko izslediti, saj je bila njegova mati zadnja baronica Dienerspergova, tako da se je Ludvikovo ime pojavljalo v raznih plemiških rodoslovnih zbirkah.⁵ Hitro se je izkazalo, da je umrl samski in torej brez legitimnih potomcev, njegova življenjska zgodba pa se ni zdela posebej zanimiva: neplemiški sin plemenite matere umre na pragu prve svetovne vojne v zakotju Prlekije v komaj 38. letu. Z odstiranjem tančic nad Koflerjevim kratkim življenjem so na površje sicer prikapljale nove plati njegovih dejanj in značaja, tisto najbolj zanimivo pa je prišlo na vrsto šele nazadnje, potem ko je »počakalo« na splet naključij. Danes namreč vemo, da sta bili prav v Koflerjevih rokah dragocena zbirka portretov prednikov, ki seže vse do Valvasorjeve dolgo pozabljene hčerke Regine Konstancije pl. Dienersperg (ok. 1690–1755) in je v veliki meri še ohranjena, ter (samo)izpovedna družinska kronika njegovega pradede in deda, baronov Dienerspergov.

Ob tem spoznanju je tudi nesrečna zgodba prej ko slej anonimnega Ludvika Koflerja dobila drugačne razsežnosti. Ludvik je bil sicer že druga, zunaj slovenskega ozemlja rojena generacija iz rodu baronov Dienerspergov oz. Dienersbergov, kot so priimek pisali v 19. stoletju. Njegov ded Anton Aleksander (1820–1889) je prišel na svet v graščini Dobrna pri Celju, a se je najpozneje pri štirinajstih s starši in sorojenci preselil v Gradec.⁶ Kot ne posebej uspešen častnik cesarske vojske je leta 1849 s činom poročnika zapustil vojaški stan, se takoj zatem v Jihlavi na Moravskem oženil in imel dva otroka: sina Antona, ki je kot pravkar poročen častnik leta 1905 umrl v Budimpešti (z njim je rod po moški strani tudi izumrl), in hčerko Antonijo Marijo, rojeno leta 1855 v Gradcu, kjer je družina živela od rente iz zapuščine Antonovega zgodaj umrlega brata Ferdinanda. Baron Anton je nato z ženo in otrokoma bival tudi na Dunaju, kjer se je njegova edinka 19. marca 1876 omožila s »pravim Spodnjim Štajercem« in odšla, verjetno ne pred letom 1880, z njim živet v »ožjo domovino« svojega očeta. Njen ženin Ludvik Kofler ni bil plemiškega, ampak meščanskega rodu s Ptuja, sicer veleposestnik na Kogu pri Ormožu. Baroničino poroko s »plebejskim sodeželanom« je zagotovo zakrivilo Koflerjevo znanstvo z nevestino polsestro Margareto, poročeno z znanim ormoškim odvetnikom dr. Ivanom Geršakom, sicer celih štirideset let (1871–1911) stebrom slovenstva v tem obmejnem štajerskem mestecu.

Nostalgija po štajerskem podeželju in gmotna stiska ali kar oboje sta v Ormož privedli tudi starše Dienerspergove, ki so nato do smrti prebivali pri Geršakovih. Baronica *Charlotte* je preminila leta 1882, baron *Anton Aleksander* pa dobrih šest let pozneje, leta 1889. Tako so bili starši v zadnjih letih blizu obema hčerkama, Geršakovi, baroničini hčerki iz prvega zakona, in skupni hčerki Koflerjevi, ki je živela na bližnjem Kogu. Ker v to vejo Valvasorjevega potomstva seveda ne moremo šteti Geršakovih otrok, je bil njen zadnji člen Ludvik Kofler s Koga, ki se je rodil še v Gradcu 31. decembra 1876. Tudi njegov stric Ferdinand baron Dienersberg, častnik na Ogrskem, namreč ni imel potomcev. Njegova življenjska zgodba se je iztekla naravnost dramatično: ko se je pri 45-ih nameraval poročiti, ga je zadela kap in je zakonsko zvezo lahko sklenil samo v budimpeštanski vojaški bolnišnici, le nekaj ur pred smrtjo 15. decembra 1905. Bil je zadnji baron Dienersperg oziroma Dienersberg.

Kogovska veja »valvasorjevcev« – Ferdinandova sestra in nečak Koflerjeva – ga je preživela samo za nekaj let. Najprej je 2. januarja 1908 za pljučnico preminila 52-letna mati Antonija Marija, za njo pa v 38. letu 12. februarja 1914 za vodenico še njen samski sin Ludvik Kofler, Valvasorjev petkrat-pravnuk. Oče Ludvik Kofler st. jima je sledil na skromno vaško pokopališče še isto leto, v katerem je izgubil edinca; v starosti 71 let je umrl 20. decembra 1914.

Skopi rodoslovni podatki povedo o tej kogovski družini zelo malo. A tudi Koflerji so bili sami o sebi prej ko ne prepričani, da niso počeli v življenju ničesar pomembnega in vrednega spomina.

⁴Prim. Golec, Polihistor J. V. Valvasor, str. 91.

⁵Izhodiščne podatke o Koflerjih na Kogu mi je zelo hitro našel kolega Miha Preinfalk v Lazarinijevi genealoški zbirki v Zgodovinskem arhivu Ljubljana (ZAL LJU 340, Lazarinijeva genealoška zbirka: šk. VIII, Dienersperg).

⁶Družina njegovega očeta se je z Dobrne preselila v Gradec novembra 1834 (ZAP, ZAP 70, Rokopisna zbirka, R-45, Franz Dienersberg: Zgodovina plemiške rodbine Dienersberg 1835 (Genealogisch=biographische Skizzen des Reichsfreyherrlich von und zu Dienersberg Familie), str. 85).



Koflerjevo znamenje na Kogu poleg »Breznikovine«

Na vaškem pokopališču pri sv. Bolfenku pogrešamo vsakršen pomnik nanje, le Ludvikovi stari starši, ptujski župan Ferdinand in Marija, so veliko prej, leta 1858, postavili na domačem vrtu na Kogu t. i. »Koflerjevo znamenje«, ki precej zapuščeno stoji še danes.



NOVICE – GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG

NOVICE so bile ustanovljene s sklepom KK SZDL Kog dne 01.12.1978

Prva številka je izšla 05.12.1978

Odgovorni urednik: Tonček Luskovič

Fotografije: Štefan Hozyan, Ciril Ambrož, Iztok Luskovič, Tonček Luskovič

Uredniški odbor: Anita Kelemina, Julija Čurin, Irena Lukman, Andrej Pokrivač in Jernej Bratuša

Naklada: 350 izvodov

